

"EL TIEMPO" — SEMANARIO LITUANO — 23 DE ENERO — SAUSIO 23 D., 1958 METAI

MIGLOTI SKLIAUTAI

RIESUTŲ BEIEŠKANT

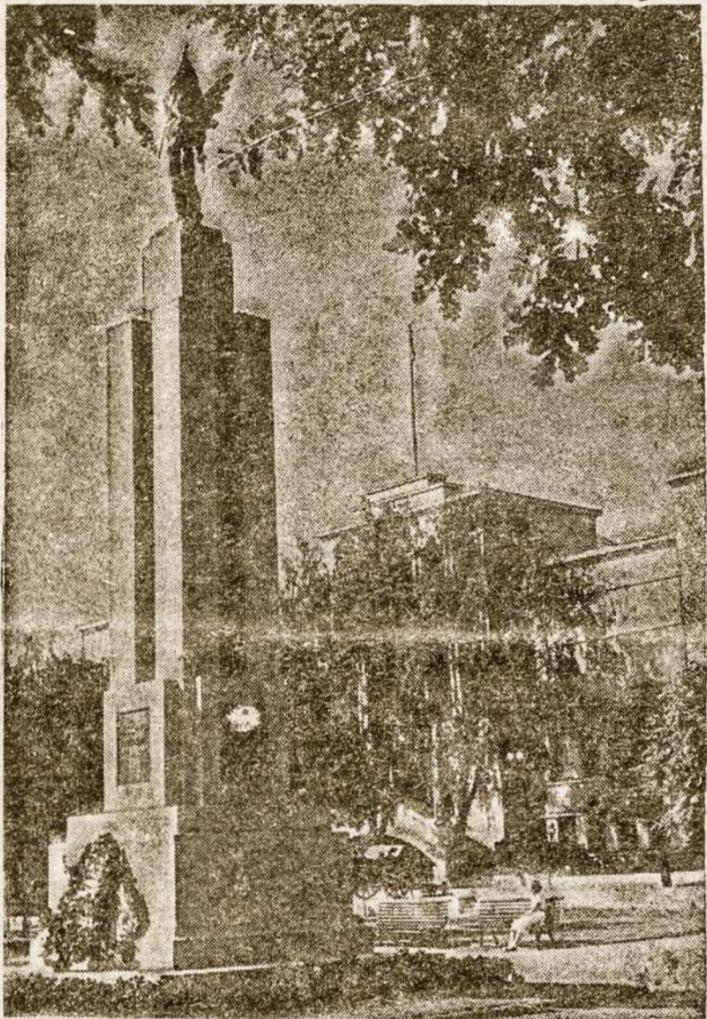
Neseniai į Maskvą išvykstanti Argentinos ekonominė delegacija iš Ezeizos aerodromo buvo išlydėta "gausios vengrų minios, ironiškai prašiusios perduoti linkėjimus Kadaro vyriausybės teisiamiesiems ir kalinamiems vengrų patrijotams. Netenka aiškinti, kad šis vengrų pašaipus priminimas į kokius kraštus leidžiasi Pramonės Ministerijos subsekretoriaus inž. Ondarts vadovaujama gausi iš atitinkamų sričių specialistų sudaryta misija išreiškia visų Maskvos pavergtų tautų susirūpinimą netik dėl Argentinos pastangų užmegsti gyvesnius prekybinius ryšius, bet bendrą išpėjimą visam pasauliui, kad iš anapus teroro uždangos ateinančios prekės yra vergų kraujais aptašytos. Šia prasme, be abejonės, ir lietuviai neturime kitokios nuomonės, nes žinome, kaip apvaigiami mūsų broliai tėvynėje kolchozuose gaunantieji už darbadienį 1 — 2 rublius ir 1 ar 2 svarus javų. Turėdami galvoje, kad sviesto kilogramas įperkamas tik už 30 dienų uždarbį, galime suprasti, kad iš Sov. Sąjungos ateinančios prekės yra kraujuotomis ašaromis aplaistytos ir prakeikimo ženklų atžymėtos. Tačiau ir to dar negana. Dešimtys ir šimtai tūkstančių mūsų tautiečių tremtyje, tolimojo Sibiro fabrikuose perkaltę ant kruvinių pečių velka geležinkelio bėgius, miršta metalų lydymo krosnių karštyje, ar nušalusiomis rankomis kraujuais atžymi narstomų mašinų dalis. Ir taip ištisi dešimtys milijonų įvairių tautų pasmerktųjų paruošia tuos bėgius, mašinas ir šulinių gręžimo įtaisus. Per nesibaigiančias Argentinos lygumas vedantieji traukiniai kartos apie kraujuotą dėmę, gi mašinų triukšme girdėsime mirstančiųjų aimanas. Suprantame, kad toks mūsų nusistatymas svetimiesiems nėra per daug svarbus, kad jis kitiems tėra tik negyvenimiško sentimentalumo pasireiškimas. Tačiau ištiesį mus veda susirūpinimas, netik mūsų prarastos tėvynės vargais ir aimanomis, bet ir komunistinio pavojaus didėjimu bei plitimu ir šioje antroje mūsų vaikų gimtinėje.

Jau 1955 m. prie Retiro stoties matėme plačią komunistinių gaminių parodą. Šiuo metu gi Palermo sodų šešėlyje matome taip pat Sov. Sąjungos pa-

viljoną, kuriame iš po mašinų blizgesio veržiasi mūsų brolių kraujas. Tačiau ir to dar negana. Šiomis dienomis atidaryta Buenos Aires mieste tarptautinė laikraščių paroda, kurioje parodos organizatoriai sovietinei spaudai yra paskyrę vieną

kuris vertas būtų šio vardo. Norėti užmiršti tai, gali bandyti tik tas, kuris yra tikras, kad vakarų žmogaus sveiko proto apstemimas yra jau labai toli pažengęs".

Šie skaudūs žodžiai yra tačiau teisingi. Argentinoje vykstantis

Besitartinanti Nepriklausomybės minėjimo šventė mintimis nukels mus prie Laisvės statulos Kaune.

geriausių vietų, plačiai išgarbindami spaudžiamų egzempliorių milijonus, nieko nepasakydami tačiau apie „Izvestija“, „Pravda“ ar „Trud“ puslapiuose randamus melus, nuodus ir neapykantos kurstymą. Šia proga nerandame geresnio paaiškinimo, kaip š. m. sausio mėn. 19 d. vokiečių dienraščio „Freie Presse“, numeryje atspausčius žodžius: „Tarptautinė spaudos paroda Buenos Aires mieste tačiau elgiasi, lyg „Pravda“ būtų spaudos tarpe toks pats atiden-gimas, kaip „sputnikas“ raketų technikoje. Ir tai išdrįstama piršti krašte, kuriame ilgai lauktoji spaudos laisvė su pagrindu yra laikoma vienu svarbiausių mūsų civilizacijos laimėjimų. Spauda yra nelyginant augalas, reikalaujantis savo vystymuisi laisvės šviesos. Kur nesiveržia spindulys, kaip tai yra bolševistinės tironijos prieglobstyje, ji skursta. Prievartos darbai, sukaustyta profesinių sąjungų laisvė, valstybinių potvarkių darbo santykiai bei milijonai priverčiamųjų darbo stovyklų pasmerktųjų, gal būt ir leidžia pagaminti aukštos techninės vertės gaminių, bet ne laikraštį,

saloninio bolševizmo plitimas yra nenuginčijamas faktas, kuris temdo sąmonę ir kurio išva-doje, — kaip tai rodo paskutiniai rinkimai, — balsų skaičius. (Nukelta į 2 psl.).

VILNIUJE MIRĖ VYSKUPAS PALTAROKAS

Vilniaus arkivyskupijos ir Panevėžio vyskupijos Kūrija š. m. sausio 5 d. Vilniaus „Tiesoje“ paskelbė tokį nekrologą: „1958 m. sausio 3 d. Vilniuje mirė Panevėžio vyskupas ir Vilniaus kapitulinis vikaras vyskupas Kazimieras Paltarokas. Vėlonis gimė 1875 m. spalio 22 d. Gailionių km. Linkuvos rajone. 1902 m. kovo 22 d., baigęs dvasinę kunigų akademiją Petrapilyje, buvo pašventintas kunigu. 1926 m. buvo paskirtas ir konsekruotas Kauno bazilikoje Panevėžio vyskupu. 1949 m. išrinktas Vilniaus arkivyskupijos kapitulinis vikaru, apsigyveno Vilniuje, kur gyvendamas iki paskutinės gyvenimo valandos energingai ir išmintingai tvarkė abiejų vyskupijų reikalus. Tebūnie mūsų brangiam ir mylimam Ganytojui lengva tėviškės žemelė. Tesilsi ramybėje.“

Vilniaus universiteto docentas M. Marcinkevičius ir J. Misiūra ir gyd. G. Bajoraitis tame pačiame „Tiesos“ numeryje paskelbė savo medicininę išvadą, kurioje pažymima, kad vėlonis pastarųjų 10 metų laikotarpiu sirgęs hipertenzine liga, kuri žymiai pasirodė paskutiniųjų dviejų metų laikotarpyje. 1957 m. gruodžio 24 d. liga komplikavosi kraujo išsiliejimu į smegenis. Mirtis įvyko 1958 m. sausio 3 d. 1 val. namuose Vilniuje dėl smegenų kvėpavimo ir vazomotorinio centrų paralyžiaus.

„Lietuvos taikos gynimo komitetas“ (tai Maskvos vadovaujamos organizacijos padalinys) paskelbė dar atskirą nekrologą, pasistengdamas vėlonio asmenybę panaudoti sava politinei propagandai. To komiteto nekrologe pažymima, kad vysk. Paltarokas buvęs kovos už taiką tarp tautų šalininkas.

Žinia apie vysk. Paltaroko mirtį pasklido ir svetimoje spaudoje. KNA (Kat. žinių agentūra) pažymi, kad vėlonis Vatikano sutikimu 1955 m. įšventinęs du naujus vyskopus.

VLIKo PREZIDIUMO ŽODIS Į LIETUVIŲ VISUOMENĖ NAUJUOSIUS METUS SUTINKANT

(E) Žengdami į Naujuosius Metus, patikriname mintimis atliktuosius darbus ir metame žvilgsnį į ateitį, norėdami numatyti, kas darytina, kad priartintus mūsų tautai laisvę ir atstačius Nepriklausomą Lietuvą.

Praeitieji metai nebuvo optimistiški. Buvome iludinkami, kaip laisvasis pasaulis, didėjančios Sovietų grėsmės bauginamas, blaškėsi įleškodamas sprendimo Sovietų imperializmui ir veržumui visose srityse sulaikyti ir kartu laisvojo pasaulio saugumą patikrinti. Bet nei nusiginklavimo konferencija Londone, nei pastangos Jungtinėse Tautose nei NATO konferencija Paryžiuje Sovietų grėsmės nesumažino ir saugumo nepadidino. Jungtinių Tautų nepasisekusios pastangos įvykdyti savo sprendimus Vengrijos klausimu, dar kartą patvirtino, kad Sovietų Sąjunga nesiskaito nei su teise, nei su tarptautiniais sprendimais, nei su pasaulio opinija ir, siekdama užvaldyti visą pasaulį, kaip buvo pareikšta paskutinio pasaulio komunistų subuvimo 1957 m. lapkričio mėn. Maskvoje, nevengs jėgos ir prievartos.

Praeityje, kada laisvasis pasaulis buvo tikras dėl savo jėgų persvaros ir saugumo, jis daugiau kalbėjo apie pavergtųjų tautų išlaisvinimą. Dabar, kada tas saugumo jausmas yra sumažėjęs, jis daugiau kalba apie savo ir vakarietiškos civilizacijos ir kultūros išlaikymą ir mažiau apie pavergtųjų laisvinimą. Tačiau laisvojo pasaulio išlikimas, saugumas ir pastovios taikos pasaulyje įgyvendinimas priklauso nuo Sovietų imperializmo pažabojimo ir grėsmės sumažinimo. To siekiant, Sovietų pavergtųjų tautų laisvinimas pasilieka vakariečių tarptautinės politikos svarbiu būtinumu, apie kurį galima ir mažiau kalbėti, bet kuris neišvengiamai pasilieka dienotvarkėje. Jei prezidentas D. Eisenhoweris visą laiką pareiškia, kad JAV sieks teisingos taikos, tai turi reikšti, kad Sovietų Sąjungos pagrobtos tautos ir valstybės negali galutinai likti jų okupuotos ar aneksuotos, bet turi atgauti laisvę ir atstatyti savo valstybių nepriklausomybę, kaip tai buvo pareikšta Atlanto chartoje ir žmogaus teisių deklaracijoje.

Mūsų pareiga yra veikti, kad žmogaus ir tautų pagrindinės teisės ir principai pasiliktu galioje prie bet kurios tarptautinės padėties, bet kokius paskatimus ar susitarimus darant, kad jų laikytųsi visos valstybės, didelės ir mažos, kad jų neišžadėtų taip pat ir tos, kurios Sovietų grėsmės bauginamos turi dar iluzijų dėl vilko ir ūriuko talkingo subuvimo.

Vyriausias Lietuvos Išlaisvinimo Komitetas, nuolat sekdamas tarptautinės politikos pasikeitimus, juos vertindamas, tvirtai tiki, kad Lietu-

vos išlaisvinimas anksčiau ar vėliau įvyks ir darė ką galėjo — vieną pusę, kad tėvynėje pavergtoji tauta ir Sibiran išstremtieji tautiečiai nepuoty ir nevtų, o iš kitos pusės nuolat priminė laisviesiems Vakarams Lietuvos pažeistas teises. Sovietų okupaciją, daromas skriaudas ir reikalavo Lietuvos teisių atstatymo ir skriaudų atitaisymo.

VLIKo įstaigos, kasdien sekdamos Vilniaus radio transliacijas ir sovietinę spandą, oro bangomis iš Madrido, Romos ir Vatikano kasdien aiškino tautiečiams pavergtame krašte, kas yra daroma Sovietų pavergtoms tautoms laisvinti, ką reiškia Maskvos politiniai žygiai, vykdomos ūkinės ir kultūrinės reorganizacijos prasmė, kokios reikšmės turi spūnikai ir kas yra laisvųjų tautų daroma Sovietų grėmei pasipriešinti. Šis darbas pavergtose Lietuvoje tautiečių ypač vertinamas, jis prašomas tęsti bet kuria kaina, nepaisant sutinkamų medžiaginių ar kitokių sunkumų.

Šalia radio transliacijų į pavergtą kraštą, VLIKo įstaigos leidžia svetimomis kalbomis — vokiečių, italų, anglų — Eltos biuletenius į laisvąjį pasaulį, kur aiškinamos Lietuvos problemos ir teikiama informacija apie Sovietų šeimininkavimą okupuotame krašte. Pastaruoju metu Eltos biuleteniai svetimomis kalbomis pradėjo prasiskirti platesnę kelią į svetimųjų spaudą.

Savaime suprantama, kad mūsų radio transliacijų praplėtimas, o taip pat Eltų svetimomis kalbomis tobulinimas ir didesnis išplatėjimas yra tampriai susijęs su lėšomis, kurias pareina nuo aukotojų dosnumo.

VLIKas nepraleidžia nei vienos progos, kur buvo galima ir reikėjo, reaguoti ir ginti Lietuvos reikalus ar tai Jungtinėse Tautose, ar tarptautinėse konferencijose, ar valdiniuose įstaigose, ar tarptautinėse kitose organizacijose. Pereiną vasarą buvo praplėsti ir sustiprinti ryšiai su visa elte Pietų Amerikos valstybių, kur VLIKo pirmininkas lankėsi asmeniškai ir per spaudą, radio, pasimatymus su politikos ir visuomenės atstovais kėlė Lietuvos laisvinimo reikalą ir prašė Lietuvos laisvinimo darbai visokeriopos paramos.

VLIKą sudaranti grupė iš savo pusės padarė visą, ką galėjo, kad apjungus politines organizacijas vieningoje laisvinimo darbo vadovybėje. Nors apčiuopiamų išdavų nepasiekta, tačiau ši iniciatyva susilaukė plačiųjų visuomenės sluoksnių pritarimo. Tai tik keletas šakotų VLIKo darbų ir uždavinių, kurie pereiniais metais buvo vykdomi.

Pereiniais metais VLIKo veikla buvo apskunkinta medžiaginiais nedatekliais, kas neleidė jo darbų, ypač radio ir informacijos svetimomis kalbomis išplėsti, kiek reikia, ir tobulinti, kaip reikėtų. Žvelgiant į Naujuosius Metus, nematyti, kad Lietuvos laisvinimo sąlygos palengvėtų. Besikeičianti tarptautinė politika, Sovietų techniški laimėjimai, jų veržumas Azijoje ir Afrikoje, jų pastangos dominuoti pasaulyje, sutelkia vakariečių dėmesį pirmoje eilėje ties Sovietų grėsmės sulaukymu, pavergtųjų laisvinimą, nukeliant į tolimesnę savo tarptautinės dienotvarkės punktą. Šios padėties aktyvaudoje visų lietuvių bendras laisvinimo veiklos suaktyvinimas būtinas. Naujaisiais jubiliejiniais Lietuvos 40-tiesiais nepriklausomybės metais turėtume pasiekti laisvinimo akcijos ir organizacijos visišką vėlinumą ir darnumą. Tam, žinoma, yra reikalinga visų gera valia, pasiaukojimas, tėvynės meilė ir toli numatanti politinė išmintis. Bet sukant pe savo geriausias jėgas ir įjungę jas ryžtingam darbui, tikrai tai padarysime ir ilgainiui laimėsime kovą, nepaisant sunkiančių veiklos sąlygų.

VLIKo Prezidiumas Naujųjų Metų proga kviečia visus tautiečius į šventą Lietuvos laisvinimo darbą, linkėdamas visiems asmeninėms gerovės ir sėkmės, skinaut kelią į laisvą Tėvyne vytyto.

VLIKo PREZIDIUMAS

Šv. Tėvas vyks į Litudą

100 metų sukakties proga nuo švč. Mergelės Marijos apsišviškimo Litudė, į ten vykstančias nepaprastai minėjimo iškilmes vyks ir šv. Tėvas, lydimas aukštųjų Bažnyčios dvasininkų.

Tai bus pirmas toks įvykis Bažnyčios gyvenime, kal šv. Tėvas oficialiai išvyks už Italijos ribų.

Sukakties proga į šią nepaprastą švč. M. Marijos malonių teikiamą vietą — Litudą, laukiama atvykstant nepaprastai skaičiams maldininkų.

MIGLOTI SKLIAUTAI

(Atkelta iš 1 psl.)

paduotas už komunistinius kandidatų sąrašus, paskutiniųjų dešimties metų bėgyje yra maždaug dešimteriopai padidėjęs. Tuo būdu Argentinos lietuvių susirūpinimas į Maskvą išvykusia misija išplaukia iš lietuviškos liaudies išminties, kurioje nepatariama rėšutauti su velniu, nes grėsia pavojus netekti ir maisto ir riešutų.

„MEILĖS LAISKAI“

Jau gruodžio mėn. pradžioje, prieš Paryžiaus konferencijos atidarymą, Bulganinas išsiuntinėjo 15 NATO valstybių galvų grąšinančius laiškus. Bevykstant NATO konferencijai, panašūs raštai buvo įteikti visų Jungtinių Tautų narių valstybių atstovams. Neseniai Bulganinas ir vėl kreipėsi laiškais į visų valstybių galvas. Šis pastarasis laiškas yra jau skirtingas, nes kreipdamasis sumini kiekvieno veiksmus, darbus ar žodžius. Vienus papeikdamas, kitus pagirdamas, pagal tai, kaip leidžiasi ant Maskvos kurlapio tempiamas. Visuose tačiau yra ta pati „dul dul dūdelė“ apie seniai trokštamą komunistinės prievartos taiką, apie nusiginklavimus, apie vakarų imperialistines užmačias ir apie „viršūnių konferenciją“, kurioje turėtų dalyvauti visi NATO bei Varšuvos pakto dalyvių, taip pat Indijos, Afganistano, Švedijos, Jugoslavijos ir Egipto valstybių galvos.

Idomu, kad šiame sąrašė nerandama komunistinės Kinijos. Tačiau stebina Afganistano ir Egipto įtraukimas. Siūlomoji „viršūnių konferencija“ turėtų įvykti dviejų ar trijų mėnesių laikotarpyje. Šioje konferencijoje esą reikėtų išspręsti Lenkijos užs, reik. ministerio Rapackio siūlomą planą, pagal kurį Vokietijos dalys, Čekoslovakija ir pati Lenkija būtų paskelbtos, sudarančios valstybių zoną, kurioje uždrausta laikyti atominius ginklus. Siūloma taip pat apsvastyti nepuolimo sutarties tarp NATO ir Varšuvos pakto valstybių sudarymą bei svetimų kariuomenių iš Vokietijos abiejų zonų atitraukimą. Savo laiške Bulganinas pabrėžia, kad Maskva nepatarianti NATO pasiūlytai užs, reik. ministerių konferencijai.

Visų šių pasiūlymų tikslas yra grynas akių dūdimas ir visomis progomis nuvalkiota Maskvos birbynės gaida, siekianti užliūliuoti vakariečių sąmonę ir vėliau visus praryti, nelyginant alibinas karalaitę.

Visa ši Maskvos propogandos muzika be abejonės remiasi tuo faktu ir išpūdžiu, kurį vakaruose paliko praėjusių metų paskutiniojo ketvirčio pradžioje paleistieji „sputnikai“, kurie tačiau neprivalo laisvojo pasaulio atstumti į siaubo ir baimės sukeltos isterijos glėbį, kaip tai labai gražiai savo naujų metų kalboje pareiškė federalinės Vakarų Vokietijos prezidentas Dr. T. Heuss. Be abejonės, tai yra teisingi žodžiai, nes pasaulį išgelbėti iš Maskvos sukeltos baimės isterijos tegali tik pačios baimės nugalėjimas.

RŪPESTELĖ KAI SUKĖLĖ

Sausis Vašingtone yra svarbių užsimojimų mėnuo. Išsioje eilėje kalbų ir pranešimų JAV valstybių prezidentas kongresui kasmet savo „State of the Union“ pranešime, stengiasi nušviesti krašto padėtį, išelnant iš ekonominio karinio ir politi-

nio taško. Kaip tai jau yra įprasta, medžiaga šiems pranešimams semiama iš atitinkamų komisijų padarytų padėties nagrinėjimų, kurių vienas liečia bendrus politinius, gi antrasis sprendžia grynai krašto saugumo reikalus ir problemas, kalbėdami apie tai turime galvoje Gaither - Report ir Rockefeller - Report išsamius nagrinėjimus.

Pirmasis šių pranešimų, — Gaither Repotr, — yra laikomas griežtoje paslapyje, tačiau iš pavienių informacinių pranešimų ir prielaidų laikraščiai bando susidaryti padėties vaizdą, kuris pagal „Life“ ir „Look“ žurnalų vedamuosius esąs savimi patenkintos, betgi be rūpesčių savo gerbūviu besinaudojančios visuomenės paveikslas rodąs savimeilę besiekiant materialinės gerovės, ir pamirštant bendruomeninius tikslus. Šį puikų materialinės tikrovės vaizdą drumsčia betgi kitų dviejų laikraščių, — Christian Science Monitor“ ir „Herald Tribune“ pesimistiniai išvadžiojimai apie JAV valstybių ir Sov. Sąjungos karinę galybę. Pagal šių laikraščių tvirtinimus JAV-bės esančios prašokusios Sov. Sąjungą tik atominių povandeninių laivų srityje. Kitose karinėse srityse JAV valstybės esančios atsilikusios ir tik skiriant didžiules pinigų sumas galima tikėtis prisivyti tik apie 1960 metus. Nurodoma, kad 500 sovietinių povandeninių laivų esą paruošti Amerikos pakrančių apšaudymui atominiais ginklais ir kad nesą pakankamos apsaugos prieš staigų komunistinės aviacijos puolimą. Suglaustai galima būtų šio susirūpinimo priežastis koncentruoti Sovietų

Sąjungos techninėje dviejų metų persvoroje ir ar JAV valstybėms pavyks suorganizuoti atitinkamas priemones šiai Maskvos persvarai pašalinti. Savime suprantama, kad visų šių pesimistinių nuomonių negalime laikyti tikrosios padėties vaizdu, kuris nēr „nei isteriškas nei patenkintantis“, — kaip išsireiškia Rockefeller - Report pranešime, — betgi reikalaujant atitinkamai tvirto pasiryžimo.

Suprantama, kad visa tai vykstančia JAV valstybių parlamento bus nuodugniai apsvastyta, padarant atitinkamas išvadas.

Iš kitos pusės, visi šie kiek pesimistiški spaudos balsai yra noras išjudinti „materialinėje gerovėje“ susnūdusią JAV valstybių visuomenę prieš Maskvos sugyvenimo peršamas idėjas ir iš šio sugyvenimo klaidingo supratimo išplaukiančius pavojus. Nektai tenka aiškinti ir televizijos stočių komentatoriaus Eric Sevareid nusiskundimus „dabartinės vyriausybės paralyžiumi“ ir pareiškimą, kad „naujienos kiekvieną vakarą tokios blogos, jog aš pradėdu norėti, kad propogandiniai pranešimai būtų ilgesni.“

Šie paviršutiniški samprotavimai tačiau ir mūmyse kelia rūpesčio, tad suprantama kokį išpūdį turi sukelti pačioje JAV visuomenėje, kurios gerbūvio ryškia padangė ima niukti materialistinis Sovietų Sąjungos pranašumas, nežinome kokiu tikslu tai daroma ir ar tai teisybė, tačiau norėtumėm, kad tai būtų moralinių ir dvasinių pradžių atgimimo laikotarpio pradžia, netik JAV valstybėse, bet ir bendrai visame Vakarų pasaulyje, nes tik tuo būdu gali būti pašalintas kasdien vis daugiau besiniaukiantis laisvės skliautas.

— a. b. c. —

AR AMERIKA KEIČIA SAVO POLITIKĄ PAVERTGŲJŲ TAUTŲ ATŽVILGIU?

SVARSTYMAI LIETUVIŲ IR KITŲ TAUTŲ POLITINIULOSE SLUOKSNIULOSE. — AR „AMERIKOS BALSAS“ JAU PAKRYPO Į KOEGZISTENCIJĄ?

(E) Lietuvių ir kitų pavergtųjų tautų politiniuose sluogsnuose JAV dideliu susidomėjimu stebima Amerikos užsienio politikos raida ir kai kurie tos politikos reiškiniai. Tuose sluoksniuose pareiškiama, kad Vengrijos revoliucija ir visa tai, kas po jos ar ryšium su ja sekė, paženklino naują etapą vakariečių laisvinimo politikoje. Visai netiktėtai Vengrijos revoliucija įrodė, kad išlaisvinimas galimas ir iš vidaus, bet kad iškovotą laisvę išlaikyti reikalinga laisvojo pasaulio efektyvės pramos, kurios duoti vakariečiai nėra (ar dar nėra) pasirošę. Tie įvykiai taip pat paryškino ir kai kuriuos pažūrų skirtingumus tarp pavergtųjų tautų ir oficialiųjų vakarietiškų sluogsnų laisvinimo klausimu. Kai kuriuos pavergtųjų tautų reikalavimus — pvz., reikalaujanti, kad tuoj pat būtų atitraukta raudonoji kariuomenė ir administracija iš tų kraštų — kai kurie oficialieji vakariečiai laiko šiuo momentu nepakankamai realiais. Dabartinės tarptautinės sąlygos nesandios pakankamai palankios tokius reikalavimus įvykdyti. Tie vakariečių sluogsniai labiau yra šalininkai evoliucinio ir laisviniško pavergtųjų tautų išlaisvinimo, susioto su laisvinišku liberalizacijos procesu pačioje Sovietų Sąjungoje. Vakarų interesuose esą tokį procesą skatinti, gi per aiškus ir per didelės efektyvios laisvinimo politikos užakcentavimas rizikuotų tą procesą sulaukyti, arba bent sulėtinti ir net galėtų pastūmti Sovietų Sąjungą į karines avantūras, kurių Vakarai, stengdamiesi išlaikyti taiką, norėtų išvengti. Išėitų, kad vakariečiai stacčiai ima bijoti pavergtųjų tautų laisvinimo pastangų perdidelo pagyvinimo ir yra linkę tas pastangas kiek stabdyti ar sulėtinti.

Žinoma, pavergtosios tautos — ar tai būtų lietuviai, ar kiti pabaltiečiai ar šiaip sovietų pavergtos tautos — kad ir kažin kaip gerbdamos

vakariečių nusistatymas ir įvertindamos jų samprotavimus, negali atsiskakyti ir neatsiskakys savo pagrindinių stekių — grąžinti savo tautos laisvę ir nepriklausomybę. Tie pagrindiniai siekliai nekinta ir nekeitės, kokie pasikeičiantieji vėjai Vakaruose laikinai ir pūstų.

KINTA AR NEKINTA AMERIKIEČIŲ NUSISTATYMAS PAVERTGŲJŲ ATŽVILGIU?

Iš kitos pusės, lietuvių politiniuose sluogsnuose su pasitenkinimu registruojamas faktas, kad autorizuoti JAV politiniai veiksniai įtikinėja, jog JAV politika pavergtųjų kraštų, taigi ir Lietuvos atžvilgiu, nėra pasikeitūsi ir kad nekurių institucijų slaurinimas jokiū būdu nereišklės intereso sumažėjimą, o esą padiktuos laikinai bludžetiniai motyvais. Bet kai tie reiškiniai supuola su kai kuriais jaučiamais palankimais į sovietų taip įkyriai peršamą koegzistenciją, tokie reiškiniai pavergtosios tautos turi sukelti tam tikrą neigiamą nuotalkas. Tas jautrumas ypač suprantamas, pagalvojus, jog bet kokia artimesnė Vakarų koegzistencija su Maskva galėtų sustiprinti esamą status quo. O jau pabaltiečiai, lietuviai, latviai, estai, visomis išgalėmis ir iki paskutinio priešinsis Pabaltijo valstybių į Sovietų Sąjungą įjungimo įamžinimui.

Žymūs Amerikos valdžios pareigūnai per lietuviškų veiksmų konferencijas ir subvivismus Vašingtone pabrėžtinai pareiškė, kad, bent jau Pabaltijo kraštų atžvilgiu, JAV-bių politikoje nėra kurio nors pasikeitimo. Amerika paliekanti prie savo Ikslodinio pagrindinio nusistatymo: nepripažinti Pabaltijo aneksijos. Žinoma, pabaltiečių politiniuose sluogsnuose keliamas klausimas, ar akivaizdoje dabartinės dinamiskesnės pasaulio politikos vienu tokių principinių deklaracijų beužtenka. Ypač, kai akivaizdžiai susiduriama su kai

Kun. J. Jakaitis, MIC po nemažo laiko tarpo vėl grįžo iš JAV Argentinos lietuvių tarpan.

kuriuos konkrečiais reiškiniais, keliančiais pabaltiečiuose tam tikro susirūpinimo ir galvosuko. Čia turima galvoje „Amerikos Balsas“ transliacijų reikalą, spėjusį jau pasidaryti ir plačių politinių sluogsnų ir viešosios nuomonės svarstymų reikalą.

PAKITEJUSIOS „AMERIKOS BALSAS“ TRANSLIACIJOS LIETUVIŲ KALBA

Daug tūkstančių lietuvių šiaip ir anapus geležinės uždangos kasdien klausosi „Amerikos Balsas“ lietuviškųjų transliacijų iš Vašingtono ir iš Europos (Muencheno). Lietuvių visuomenė buvo ir yra labai nustebinta, kad „Amerikos Balsas“ jau kuris laikas nebe tas, kas buvo anksčiau. Kaip išsireiškia politiniai sluogsniai ir atskiri klausytojai „Amerikos Balsas“ transliacijos tapo visiškai nuspalvintos, joms atimtas bet koks antisovietinės kritikos ir antibolševikinio kovingumo pobūdis. Neleidžiama kritikuoti sovietinio režimo Lietuvoje ir kitur, Maskvos kėslai pasaulio politikos arenoje paliečiami tik baltom pirštinaim, bet būna, kad pavergtųjų tautų atstovams nebeduodama per „Amerikos Balsą“ nė žodžio pratarti. Klausytojams susidaro įspūdis, kad „Amerikos Balsas“ dabar jau tvarko savo programą pagal koegzistencijos reikalavimus. Kaip pastebi Brooklyno „Darbininkas“, kyla klausimas, kodėl „Amerikos Balsas“ Europoje pasidarė toks drungnas ir nejaukus pavergtėliams. Laikraštis teisingai pabrėžia: „Jei manoma tokiu būdu Sovietų Sąjungai įtikinti ir pasistūmti sugyvenimo ir taikos kryptimi, tai galima iš anksto tvirtinti, kad iš to nebus nei su-

gyvenimo, nei taikos. Tai aišku kaip diena“. Čikagor „Sandaroje“, Toronto „Tėvskės žiburiuose“, Londono „Europos Lietuvyje“ ir kituose lietuvių laikraščiuose daugiau ar mažiau plačiai buvo pasisakyta „Amerikos Balsas“ transliacijų pakitimo klausimu. Net iš okupuotos Lietuvos pasigirsta nusiskundimo balsai. Jie ten be abejoj ypač jautriai pastebi tokius reiškinis, nes kiekvienas žodis, tartas iš laisvojo pasaulio, jiems yra brangus, palaikų viltį. O kai tas žodis tampa bespalvis, klausytojai lieka apvilti.

PER NEAPSISŽIURĖJIMĄ AR TYČIA?

Tam tikro susierzinimo sukėlė ir toks, palyginti, „mažmožis“, kad išspausdintojo „Amerikos Balsas“ programoje Lietuva su Latvija ir Estija pastaruoju laiku (ar per neapsisžūrėjimą ar tyčią) įgrupotos į rubriką, kur telpa rusai, uzbekai, gruzinai ir kitos Sovietų Sąjungos tautos, pažymint, kad tai „USSR“, gi kitoje skiltyje „Rytų Europos satelitai“, žymimi tik (Rytų) vokiečiai, albanai, rumunai, čekoslovakai, vengrai, bulgarai. Pabaltiečių visuomenė teisėtai klausia, kodėl juos „priskiria prie kaukaziečių ir maskolių, o ne prie rytinės Europos skyriaus, kaip anksčiau kad buvo“ „Sandara“). Toks lietuvių, latvių estų traktavimas, žinoma, pabaltiečius užgauna ir šiaip ir anapus geležinės uždangos.

KLADINGAS ŽEMĖLAPIS

Pabaltiečių politiniai sluogsniai JAV-se stebisi taip pat ir kitu „mažmožiu“: US Information Agency, kurios žinioje yra tarp kitko ir „Amerikos Balsas“, pastaruoju laiku pasigaminio naują Europos žemėlapi, kuriame Pabaltijo valstybės rodomos Sovietų S-gos sienose, tik atžymtės punktyru taip, kaip ir kitos Sovietų Sąjungos respublikos. Tas žemėlapis esąs net į užsienius išsiuntintėas, pvz., visoms JAV ambasadoms, Pabaltiečiai stebisi, kaip žymios įstaigos, leidamos tokius žemėlapius, Pabaltijo valstybes gali sulyginti su kitomis, rusiškomis, Sovietų Sąjungos respublikomis. Juk visiems yra žinoma, kad Lietuva, Latvija ir Estija yra visiškai išskirtinoje padėtyje. Jei JAV žymūs pareigūnai nuolat deklaruoja sovietinės aneksijos nepripažinimą, tai tokių žemėlapių pasirodymas su anoms deklaracijomis ne labai derinasi. Reikia suprasti, kad tos trys Pabaltijo tautos ypač jautriai atsiliepią į kiekvieną laisvojo pasaulio valstybių ir tautų mostą.

Pabaltiečių politiniuose sluogsnuose laukiama, kad, galbūt, jau net artimiausioji ateitis parodytų, kuria kryptimi eis laisvojo pasaulio didžiosios valstybės. Nesunku savokti, kad nuo to gali priklausyti ir sąlygos, kuriomis pabaltiečių tautos teks ilgainiui tęsti pastangas už savo kraštų laisvę.

Okupuotoje LIETUVOJE

(E) Aukščiausios tarybos rinkimams, kurie įvyks kovo mėn. visoje Sovietų Sąjungoje, Lietuvoje numatyta 10 apygardų rinkimams į „Sąjungos tarybą“ ir 25 apygardų rinkimams į „Tautybių tarybą“. Visoje Lietuvoje jau vyksta „priešrinkiminė propoganda“, nors visi žino, kad bus „išrinkti“ tik tie asmenys, kuriuos nuziūrės komunistų partijos centro komitetas.

(E) Vilniaus mirė inž. Leonardas Mackevičius, Lietuvos Valst. dailės instituto architektūros katedros vedėjas, 57 metų amžiaus. 1932 m. buvo balgas Kauno Aukščesnįją technikos mokyklą, o 1940 metais Kauno universiteto technikos fakulteto statelybos skyrių.

(E) Apie būgą ar kambarį nebekalba, o tik apie „gyvenamąjį plotą“. Vilniaus keleivių susisiekimo kontora „Tiesoje“ paskelbė įieškanti konduktorių, mokančių rusų ir lietuvių kalbas. Būdinga, kad skelbiama dar pažymima: „...ir turintieji gyvenamąjį plotą“.

(E) Tiesioginė oro linija Vilnius — Odesa pradėjo vaikti sausio 12 d. Rygos — Odesos linija taip pat eina per Vilnių.

(E) Vienam fabrike — 60 agitatorių. Vilniaus radijo žiniomis, Klaipėdos celiuliozos fabrike veikia 60 agitatorių brigada, kurios nariai lankosi darbininkų butuose ir aiškina jiems Maskvoje priimtus nutarimus.

(E) Penkios elektros jėgainės prie Nemuno. Be HES jėgainės ties Kaunu esą dar numatyta pastatyti

jėgaines prie Nemuno ties Birštona, Alytus, Druskininkais ir Smalininkais. Taip pranešė Vilniaus radijas lapkričio 11 d. Dar 3 nemuninės jėgaines būslančios pastatytos anapus Lietuvos ribų.

(E) Kauno istoriniame muzėjuje atidarytas naujas skyrius, kuriame vladuojamas Lietuvos istorijos laikotarpis nuo IX-jo amžiaus iki 1917 metų. Tarp kitko, rodomi atskiri žalgirio mušio epizodai, baidžiavos medžiaga ir kt.

(E) Vėl išėjo „Dainavos šalies senų žmonių padavimai“. Lietuvoje išleista nauja laida šito Vinco Krėvės žinomiausio kūrinio (Valst. grof. literatūros leidykla. Vilnius 1957. 254 psl. Tiražas 30.000). Esą ruošiami spaudai ir kai kurie kiti Krėvės veikalai.

(E). B Pranskus pakeltas į profesorius. Sovietų Sąjungos Aukštojo mokslo ministerijos Vyriausioji atostacinė komisija literatūros moksle darbuotojui Broniui Pranskui suteikė profesoriaus mokslinį vardą.

PROTESTAS PRIEŠ PALEOKI PARYŽIUJE

(E) Ryšium su Paryžiuje įvykusiais Tarparlamentarinės Sąjungos rykd. komiteto posėdžiais, kuriuos sovietų parlamentarų atstovavo J. Paleckis, draugijos „Prancūzija — Baltija“ pirmininkas, senato vicepirmininkas Ernest Pezet atsiskakė dalyvauti priėmimo, kurį prancūzų delegacija buvo suruošusi konferencijos dalyviams, paaiškindamas, kad jie tuo protestuoja prieš J. Paleckio valdmenį Lietuvos atžvilgiu.

T. DAUKANTAS

Lietuvybės gaivinimo bare

6. POGRINDŽIO SĄLYGOS

Antras uždavinys buvo sunkesnis. Antras uždavinys buvo sunkesnis. Gardine buvo geri santykiai su Rėdono vadovybe (sritis buvo prijungta prie Rytprūsių). Gerai ėjo bendro biznio reikalai. 1943 m. vasarą vokiečiai prašė t. y. mandagiai reikalavo iš Lietuvos šimtą vyrų „savanorių“ į žandarmeriją, tvarkai prieš augantį plėšikavimą palaikyti. Kas daryti? Atsisakysim — pavojuje mokytojai, progimnazija, mokyklos, vietinis komitetas. O jei mūsų vokiškai uniformuoti žandariai bus panaudoti politškai? (Be to, šimtas „savanorių“ rasti irgi nelengva). Pagaliau, kur pakryps mūsų geri santykiai su gudais, nebogi su lenkais (vėliau pablogėjo dėl Wulfo skandalinės politikos) kartais su žydų likučiais? Tikras galvosūkis! Sutariu (tuomet jau gyvenau Džūkioj) su Kt-o pirmininku Kurgonu Gardine, kad jis išgautų iš vokiečių pažadėjimą, jog tikrai tik kriminaliniai atvejais bus naudojami mūsų žandariai. Sumanus pirmininkas su savo energingais padėjėjais (jų tarpė būsimas kun. Budzeika) sutikimą gavo. Ėmiau tris (buvau tikras, kad vokiečiai žodžio neišlaikys) pusėtinai ehuliganavotus vyrus iš Mardasavo, Genių ir Vilkautinio kaimų ir sakau: „sifonų jus savanoriais į Gardiną. Pasakykit, kad kiti vėliau atvyks. Jei pastebėtumėt, jog aori jus pavartoti prieš ramius gyventojus, tuoj bėkit per Merkį atgal į Lietuvą“ (visi jų kaimai buvo demarklinioji). „Man praneškite, kaip dalykai yra“, pridūriau išleisdamas. Jie gerai pažino Pamerkį. Po kiek laiko prisistato mardasaviškis „vadas“.

„Pabėgom“ sako, „vokiečiai norėjo, kad pas kunigą - gudą kratą darytumėt. Taip atpuolė mano pažadas per Komitetą vokiečiams — kunigas joks kriminalistas. Čia buvo gryna politika. „Mūsų šikiai savanoriai, pabraukiami - savanoriai, noriai padėtų vokiečiams tvarką palaikyti, bet jie griežtai atsisako dalyvauti politiniuose persekiojimuose. Iš savanorių negalima reikalauti, kad būtų vėrčiami dirbti virš savo įsipareigojimo ir duoto pažado. Šiuo atveju nėra savanoriškumo, bet yra prievarta“ žandari klausimas pasibaigė mūsų naudai. Laimėjome. Bet vienas vyrukas žuvo. Vilkautiškis, manė esąs saugus, atėjo į savo kaimą. Tačiau, buvo jau pirmiau pabėgęs iš vokiečių taraybos Lietuvoje (klekivieno Generalinio Komisarų „Land“ - žemė, buvo autonominė, dėl to jo neįieškojo Gardine iš Lietuvos, nei iš Gardino Lietuvoj). Per stropus policininkas, pamatęs jį įsakė pasiduoti. Vyrukas ėmė bėgti ir žuvo bemaž mano akyse: buvau vieno ūkininko triboj, arti įvykio. Išgirdęs šūvį išėjau pažiūrėti ir pamaciau, kas įvyko. Būdama pogrindy, turėjome saugotis ne vien nuo vokiečių, bet ir nuo savųjų stropumo. Bet malonu prisiminti ir pažymėti, jog didžiulė dauguma iš mūsų pareigūnų labai nepaisė sau pavojaus ir mums padėdavo bei laiku įspėdavo. Aš pats turiu būti dėkingas už savo gvybę Lietuviams saugumo policijos valdininkams ir vėšajai policijai. Hilfspolizei — pagalbinė policija buvo vokiečiams malonesnė, kaip savilems.

Iš vietinių komitetų pirmininkų pasižymėjo technikas - stud. Kurgonas, sumaniausias lietuviškų šeimų suradėjas. Jis veikė Gardine nuo pradžios iki galo. Jam talkininkavo, tarp kitų, jaunas Budzeika, tapęs vėliau Tėvu Marijonu JAV, kapelionavęs Vokietijoje.

Nemažiau už Kurgoną pasidarbovo ir Lydos komiteto pirmininkas jaunas ir energingas vaikas V. Sunkus buvo ryšininkų darbas. Judėjimas ir važinėjimai buvo suvaržyti. Reikėjo apsukrumo nuolat „cirkuluoti“, o reikalas susižinoti su centru buvo būtinas, pav. mokyklų vadovėliais, reikmenimis ir pinigais aprūpinimo reikaluose. Be to, buvo ir kiti įvairių įvairiausių reikalų. Tam buvo jaunimas ryžtingas ir jau įgudęs tokiu būdu dirbti.

7. LĖSOS

Vos nutarė veikti (1941. VIII pradžioj) tuoj ir pradėjome, nors tūšios buvo kisenės, bet ryžomės. Sunku buvo lietuviui - ūkininkui su pinigais, nes okupantai, nepaisė mūsų reikalų, tik savo naudos žiūrėjo. Štai žinomi pavyzdžiai. Nepriklausomos Lietuvos pinigais tvirtai ir pastoviai laikėsi aukso vertės lygmėj: dešimt litų už aukso dolerį. Pasaulinio krizio metu (1928-34 m.) amerikiečių doleris krito ir pas mus mokėa 5 litai 60 centų už dolerį. Nevienas doleris nuvažiavo žemyn: anglų svaras ir kitų kraštų pinigai irgi krito. Visame pasauly tik septyni kraštai išsilaikė su aukso valiuta ir Lietuva šiame skaičiuje.

Rusai, 1940 m. atėję, litą panaikino, įvesdami priverstinu lietuviams kursu savo rublį bei červoną. („Červonec“ buvo vadinama carų laikais 1 rublių verta aukso moneta. Bolševikai taip popierinį pinigą pavadino). Pinigo keitimas tokiu būdu buvo ūkininkui ir darbininkui labai kenksmingas bei nuostolingas. Atėję po metų vokiečiai vėl priverstinai iškeitė 10 rublių prieš vieną marką. Ir toji markė buvo savotiška, neturėjusi jokios vertės pačioj Vokietijoje arba kur kitur. Ji turėjo vertę tik vokiečių užimtuose kraštuose Rytų Europoje ir buvo pavadinta Ostmarkė. Net užimtuose srityse, įjungtose į Reichą, į Vokietiją, kaip pav. buvo Suvalkų ir Gardino sritys, ostmarkė neturėjo vertės. (Vėliau tai sudarė mūsų darbu keblumų, kai atidarėm mokyklas Gardino srity. Reikėjo „gudravoti“ su pinigų keitimu).

Rublio iškeitimas markėmis vėl nuskriaudė materialiskai lietuvius Gallme teigti, jog lietuvių ūkis buvo finansiniai nualintas, lietuvių kisenė gerokai ištuštinta. Mums gi reikėjo darbu išsė. Būtinai reikėjo ir greit, nes laikas nelaukė ir negalėjome „vėlintis“. Drįsime, ryžomės prašyti. Prašėme ir gavome. Gausiai gavome. O prašėme pusiau slapta, pusiau slaptam darbu už lietuviškos administracijos ribų, gudų bei vokiečių srityse. Vien Vilnijai Remti Komiteto pirmininko, fondo valdytojo ir generalinio sekretoriaus parašai apie reikalą bylojo. Ankotojai žinojo iš anksto, jog negalėsim patiekti formalios apyskaitos, atskaitomybės. Patikėjo ir davė. Užtat tiek esame dėkingi tiems nežinomiems ankotojams. Padėjo ūkininkai, darbininkai, mokytojai, valdininkai, policininkai, buvę kariai, šauliai, skantai, biznieriiai. Keliant tuomet sumanytą kiekvienam Lietuvos miestely patstatyti kuklų „paminklėlį „nežinomam biznieriui“, tik tokie mums padėjo. O artistai, muzikai, teatralai, Liaudies Ansambli, Filharmonija, rašytojai — tai mūsų propagandistai, ryšininkai, užtarytojai ir, kartais, net globėjai. Visiems visiems turime būti dėkingi, jog darbas sklandžiai rutuliojosi ir buvo tiek sėkmingas.

Kuriam reikėm prašėm anų? Veikėm toli nuo Vilniaus per vietinius, mūsų organizuotus komitetus. Reikėjo įsirengti. Negl, atėjęs padėti vietiniams, prašys? Reikėjo Komiteto įrengimui bent paskola suteikti. Steigėm pradžios mokyklas. Patalpas kartais pavykdavo gauti per vokiečius, bet kartais ne. Patalpas išnuomuoti, bustui įrengti, mokykliniam darbu įrengti, kartais remontuoti — visur reikėjo pinigų. Mokytojams, „naujakuriams“ sunku buvo „įsikurti“, dar be to karo sąlygose. Vietinių mokytojų buvo keblu rasti. Reikėjo sūsti iš atsargos, iš centro. Atvykėliams būtų neparanku pradėti savo darbą prašymu: „Duokit pinigų“. Iš vaikų tėvų sunku būtų laukti iš karto piniginės paramos. Kartais jie padėdavo savo darbu. Mokykla buvo vaikams pagalba, bet neturėtų būti jų tėvams našta. Mes norėjome ir troškome pažadinti norą lietuvišką mokyklą turėti. Su išlaidom sujungiamas mūsų pasiūlymas būtų nors slopinimu ne žadinimu. Mes dirbome „Lietuvybės gaivinimo bare“. Mes buvome Vilnijai Remti Komitetu, nebuvome išsoms smti iš vietinių gyventojų „jmonė“! Tuo labiau neturėjome, kaip tai pirmiau darydavo lenkai, vėliau bolševikai, pagaliau vokiečiai — duokles reikalauti. Jieškodami iš kitur pajamų - aukų, mes stengėmės būti „geradariais - užtėrėjais“ vietinių akyse, tuo traukdami geruoju kuo daugiau vaikų, o per juos ir tėvų. Toks mūsų tikslas buvo ir ankotojams patrauklus.

Mokyklų įrengimai, mokslo priemonės, knygos, sąsiuviniai, popieris, bibliotekėlės, mokyklų inventorius, kartais mažas muzėjus, kabinetėlis — viskas kainavo ir kartais reikalavo daug pastangų, kad gautumėm reikalingų dalykų karo

sąlygose. Rodydami visur taupumą, vengdami prabangos įtaisymuose, nedarydami įrengimų dėl išviršinio patrauklumo, leisdami pinigų būtiniausiems reikalams, traukėm prie savęs ir tėvus. Dažnai jie patys, niekeno neraginami ir neprašomi atsiųgindavo ir noriai „aukojo“ savo vaikų mokslui, bet tai nebuvo „prievole“. Mokytojams mokėjom algas, kitaip jie negalėtų svetimoj vietoj pragyventi. Tokiu būdu dirbdami, tikėjomės daugiau vaikų pritraukti ir praktika parodė, jog neapsivylėme.

Mokyklų darbą derinti ir prižiūrėti programų išpildymą turėjome cenzuotus mokyklų inspektorius. Juos rinkom tarp lietuvių vliniečių vokiškų pareigūnų. Turėdami taraybę, jie buvo aprūpinti. Dėl to jiems algos nemokėjome, atlygindami kelionės išlaidas ir svarbiam reikale „extra“.

Komitetų skyrius, arba vietinius komitetus atidarydavom kur tik galėjom „užsikabinti“ kokiu nors būdu, stengdamies, kad vietiniai komitetai atsitotų „ant savo kojų“, kuo vėliau ir galėtų patys iš savės išsilaikyti Tam padėjo mūsų reikalavimas iš visų darbuotojų griežtas taupumas. Nebuvo pinigų švaistymo, prabangos, vašių ar pan. (kartais tik vokiečių pareigūnus vašindavo mūsų šikiai būtiname reikale). Taip galėjome dirbti, nes radome vietoje didelį pritarimą, net entuziazmą dirbti. Idealizmas ir ryžtas lydėjo sumanytą vykdymą. Be to, įgavome įpratimą dirbti nuolatiniame pavojuje, patyrimą neišsigąsti, nepaliauti dirbti, nenuleisti rankų (tuo labiau nekelti „rankas aukštyn“, kaip tai kvailios filmos mokina!). Būdavom užklupti žiaurių staigmenų, ūmų netikėtumų.

Mūsų darbu dalinai padėjo vokiečių palankus nusistatymas mainų prekyba. Gana lengvai buvo gauti leidimai prekėms ypač gabenti maistą į Reichą — į Vokietiją ir į jo užimtas sritis. Galima buvo net ant prekių mainų uždirbti. Pvz. netoli Gardino Rosy buvo cemento fabrikai o pas mus Lietuvoj labai trūko cemento. Ten gabeno Kurgonas maistą su vokiečių žinia ir mainė, kartais šiek tiek „šmugeliavo“ prekes arba mums reikalingą valiutą. Reikėjo „gudravoti“, nes oficialiai pinigų mainyti buvo draudžiama. Draudimai visur ugdė, ugdė ir ugdys kontrabandą, iš kurios pelnosi „šmuglieriai“ ir nesąžiningi valdininkai!

Aukos gausėjo. Su jų saugojimu turėjom nemažų kliūčių. Pradžioje viskas atrodė sklandžiai ėjos. Visdėto buvom atsargūs: tik dalį laikėm banke. Tolydžio planavom iš improvizacijos elti prie organizuoto darbo. Skaičiavom, kad rugsėjo mėn. jau turėsim šimtą tūkstančių apyvartos. Staiga areštavo Vilniuje mūsų veikėjus (žiūr. žemiau: „Persekiojimai“) ir išėmė iš banko mūsų 16 tūkst. markių, nekonfiskavo, išėmė ir negražino. Pasidarėm dar apdairesni — atsargos nelaikėm daugiau banke (ir nebuvo reikalo, nes perėjom darbu į pogrindį). Susitarėm su Laisvės Fondo valdytoju kun. A. Lipniūnu laikyti pas jį bibliotekoje. Bet vėl sulaukėm smūgio. kai areštavo jį ir išvežė į Stuthofo konc. lagerį. Tačiau šį kartą jau buvo geriau pasiruošę, nes turėjom praktikos ir patyrimo iš 16 tūkst. nuostolių. Panelės, dirbusios kun. Lipniūno knygu skolinimo bibliotekoje, sumaniai išsaugojo mūsų „atsargos kapitalą“. Viena tų panelių dabar gyvena Avellanedo, Argentinoje. Tai nuostolių neturėjom ir pinigai buvo išgelbėti. Bet reikėjo rūpintis ateitimi. Čia pagalbom atėjo švietimo Komisarjato Direktorius, komiteto narys ir mano paties „ant-rininkas“, pedagogas p. V. Čižiūnas. Jis pasiūlė laikyti mūsų atsargą Komisarjato geležinėj spintoj. Rodos, buvo saugu, nes švietimo Generalinis Tarėjas p. Germantas buvo mūsų bičiulis. Vėl dalykas susitvarkė, bet neilgam. 1943 m. kovo mėn. Germantas buvo nušalintas, areštutas ir išgabentas kacetan, kur ir mirė. Jo įpėdiniu švietimo Vadovyboje buvo paskirtas vokietis. Jis neatsižvelgė į p. Čižiūno protestus, išėmė iš geležinės spintos mūsų kelis šimtus tūkstančių markių indėlių (neužmirškim, kad anais laikais turėjom per 6 pradžios mokyklų, dvi progimnazijas ir kt. organizacijas).

Pinigus vokietis įdėjo į banką Vokietijos Iždo sąskaiton. Redėsi — dabar tai viskas baigta. Ką darysim? Kaip išsiversim? Čižiūnas išgelbėjo! Sumaniau išaiškines vokiečių pinigų šaltinius ir paskirtį išgavo iš jų pažadą, vokiečio išpildytą, kad mums bus atlyginta, kas lietuš mo-

ATVYKO DU NAUJI APAŠTALAVIMO DARBININKAI

Kun. A. Lubickas, MIC

Kun. M. Jodka, MIC

Kun. Antanas Lubickas kunigystės šventimus priėmė 1955 m. liepos 3d. Romoje. Kun. Antanas kilimo yra panevėžietis. Likęs našlaičiu jau iš pat kūdikystės patyrė gyvenimo vargus ir rūpesčius, bet jie neatbaidė jį nuo mokslo troškimo. Dideliu pasiryžimu nugalėdamas nedideklus, mokėsi gimnazijoje ir ją baigė Kaune. Užėjęs karas ir antroji bolševikų invazija jį nubloškė į fronto kautynių laukus, kur daugelį kartų stebuklingu būdu išliko gyvas. Pokario Europos griuvėsiuose eidamas per tremtinių stovyklas ir belaisvių lagerius atvyko į Angliją. 1949 metais įstojo į Marijonų Kongregaciją ir išvyko studijuoti teologijos į Romą, kur jo nenuilstamas pastangos leido išsipildyti vaikystės troškimui — likti darbininku Kristaus vynuogyne.

Kun. A. Lubickas pirmąsias šv. Mišias atlaikė Anglijoje. Vėliau buvo perkeltas pastoracijos darbu į Portugaliją iš kur ir atvyko į Argentiją.

Be didelio palinkimo studijuoti ir skaityti, kun. A. Lubickas turi palinkimą ir į tapybą. Jo tapytų reprodukcijų jau ir anksčiau buvo galima matyti liet. parapijoj Avellanedo. Lietuviškoji kolonija linki sėkmės naujam kult. darbuotojui.

Jau truputį anksčiau iš JAV į Argentiją atvyko kun. Mykolas Jodka, MIC.

Kun. M. Jodka yra gimęs Jungt. Amerikos Valstybėse. Jo tėveliai buvo giliai religingi ir susipratę patriotai, tad ir sūnus Mykolas kalbą labai gražia ir žodinga lietuvių kalba. Kunigystės šventimus kun. M. Jodka gavo 1939 m. Visą savo kunigavimą laiką darbavosi Chicagos apylinkėse. Anšros Vartų Chicagos parapijojė išdirbo aštuonis metus, kur tris paskutinius metus ėjo klebone pareigas. Kitus aštuonis metus profesoriavo Marijonų Seminarijoje. Vienus metus buvo Tėvų Marijonų Rėmėjų savitraščio „Kristaus Karaliaus Laivo“ administratorium. Kun. Mykolui buvo nesvetima ir lietuviška spauda. 1940 m. jis visus metus buvo „Kristaus Karaliaus Laivo“ redaktoriumi, o ir vėliau jamė noliai bendradarbiavo — 1948 metais kiekvienam „K. K. Laivo“ numeriu jis rašė vedamuosius straipsnius - pamokslus.

„Laikas“ ir visa vietos lietuviškėji visuomenė džiaugiasi sulaukus naujų talkininkų religinėj ir kultūrinėj darbuotėj ir linki naujesiems kunigams sėkmingo ir našaus darbo Argentinos lietuvių tarpe.

Po 46 metų vėl pasiektas Pietų poliūs

Pažengusi technika ir geofizinių metų tikslas paskatino vėl žmogų keliauti į dar visai mažai težinomas žemės rutulio vietas — Pietų polių. Šiose visai dar neištirtose sniego bei ledo tundrose, žmogus tepasirodė tik prieš 46 metus, kada polių tyrinėtojas norvegas Roald Amundsen, pirmą kartą žmonių istorijoje pasiekė Pietų polių. Tai buvo 1911 m. gruodžio mėn. viduryje, o keturias savaites vėliau anglas Robert Scott rado tragiską mirtį šiuose dar neištirtuose ledynuose.

Nors šiuo metu pačiame Pietų poliuje ar „netolimose“ vietovėse yra keletas mokslinių stovyklų, kaip amerikiečių ir rusų, bet žemės kelio po šių pirmųjų iki šiol dar nebuvo niekas pasiekęs.

Šį kartą vėl išsiruošė pasiekti polių žemės keliu anglų ekspedicija. Ji buvo padalinta į dvi grupes. Viena iš jų, kuriai vadovavo žinomas alpinistas E. Hillary turėjo užduotį iš R. Scott bazės slinkti poliaus kryptimi ir, nuotolyje nuo poliaus 1100 km., įsteigti atsargą — maisto ir kuro „Stovyklą — 700“, iš kitos poliaus pusės einančiai dr. V. Fuchs ekspedicijos grupei.

Palaikydamas radio ryšį su dr. Fuchs grupe sužinojo, kad ji sutiko didesnes gamtines kliūtis ir kad slinkimas poliaus kryptimi pasidarė labai lėtas.

Pasitaręs su jį lydėjusiais keturiais zelandiečiais mokslininkais, E. Hillary pasileido su savo grupe citi kvyklų išlaikymą, iš Vokietijos valstybės smatos! Taip mūsų mokytojai pasidarė algas gajnia valdininkai! Kitiems reikalams ir apyvartai netrūko aukų. Mūsų laimei nelaimės išgelbėjo padėtį! Visus smūgius atlaikė, stipresni pasijutom, patyrimų įgiję. Aiškėjo sąlygos. Priešai ir bičiuliai ryškėjo. Žinomoj aplinkoj lengviau kelią surasti. Sulindom visiškai į pogrindį. Pats gavau slapstyti Džūkioj. Savo slaptos spaudos reikalams pinigų ir kitokios paramos sulaukėm iš p. J. Kapočiaus. Jis buvo pūikis ir kumanos slapto darbo talkininkas. Padėjo mums ir savo organizacinio patyrimu.

Iš atpauskotos veiklos, man rodos, plaukte plaukia išvada: neišsigandę ir ryžtingas lengviau laimi, negu „šaltai protaujantis ir abejojantis gudruolis“. „Drąsa miestus imk“, teisingai nusako rusų priežodis. Abejonešė skendys tik pasiduoti sugeba! (Bus daugiau)

Prieš dr. Fuchs grupę kryptį. Nejučiomis pasidarė lenktyniavimas dėl poliaus pasiekimo. Šias „lenktynes“ sėkmingai laimėjo E. Hillary grupė, pasiekdama tikslą — Pietų polių šiu metų sausio mėn. 3 dienos naktį, kai tuo tarpu dar dr. Vivian Fuchs ekspedicija radosi už 500 km. nuo tikslo.

E. Hillary grupė pasiekė tikslą nugalėdama 1820 km. nuotolį per žiaurias gamtos sąlygas, kovodama su šalčiu, sniegu, ledų kalnais ir pūgomis.

Tikslą pasiekė po 81 dienos varginančios kelionės, kurios didžiąją dalį praleido „Sovyklos 700“ įrengimui. Pasiekusi tikslą Sir Ed. Hillary grupė susidėjo dar iš keturių zelandiečių — dviejų inžinierių 31 metų amžiaus Jim Bates ir Murray Ellis ir 29 metų amžiaus, radio technike Peter Mulgrew ir fotografo Derek Whright.

Grupė pasiekė tikslą tiek išvarginta, kad nekėreipė dėmesio į nieką ir pasistatė palapinę krito poilsui. Šiam beveik dviejų tūkstančių km. nuotolini nugalėti E. Hillary su savo palydovais naudojo motorines roges, 3 sniego traktorius ir daug šunimis traukiamų rogių.

Apie 3 km. nuotoly nuo tos vietos amerikiečiai turėjo įsirengę savo stovyklą, kurie juos užtikto.

Neilgai viešėjęs Pietų poliuje E. Hillary amerikiečių lėktuvu išvyko į pradinę stovyklą, kad atvykstančiam dr. V. Fuchs įrengtų dar vieną sustojimo stotį, o Pietų poliuje paliko vieną radio telegrafistą nuolatinio ryšio palaikymui su dr. V. Fuchs grupe.

Dr. V. Fuchs grupė slenką labai išjėto, lėto judėjimo priežastis yra dažnai sutinkami didžiuliai ledo plyšiai, kuriuos pereiti atima daug laiko.

Iki šiol Pietų polių tēra pasiekę žemės keliu tik trys žmonės: pirmas — norvegas Roald Amundsen (1911 m. gruodžio 15 d.), antras — anglas Robert Scott (1912 sausio 18) ir trečias — zelandietis Edmund Hillary (1958 sausio 3 d.) ir ketvirtuoju, reikia manyti, bus taip pat anglas dr. V. Fuchs.

Tenka pagalvoti kokios ten yra gamtinės sąlygos, kad po 46 metų technikai žengiant pirmyn iš 200 per tą laiką ruoštų ekspedicijų tik šiemet tepavyko nugalėti kliūtis ir pasiekti tikslą.

MOKSLAS - MENAS - LITERATURA

ABSTRAKČIOS LAISVĖS FILOSOFAS - LITERATŪROS PREMIJOS LAIMĖTOJAS

Devintą kartą Švedų Karališkoji Mokslų Akademija pereinę metų literatūros Nobelio premiją paskyrė prancūzų rašytojui Albert Camus.

Netik kad tokia pasaulinė garbė teko vienam iki šiol iš jauniausiųjų rašytojų, bet ir pati didžiausia piniginė dovana — 42.000 dolerių atiteko A. Camus, kurie, kaip sako jis, suteiks jam galimybę pasišalinti iš trukšmingojo Paryžiaus kurion nors ramion Prancūzijos vieton ir galės ramiai baigti jau pradėtą rašyti naują romaną „Pirmasis Žmogus“.

Albert Camus yra gimęs 1913 metais Alžyre. Dešimties mėnesių būdamas neteko tėvo, kuris mirė sužeistas Marnos mūšyje.

Motina sunkiai vertėsi, ir jau jauno amžiaus būdamas įvariai vertėsi padėdamas motinai uždirbti pragyvenimą.

Turėjo nepaprastus mokslui gabumus, lygiai kaip mėgo ir buvo azartiškas futbolo žaidėjas.

Uždarbiaudamas mokėsi ir vėliau studijavo. Turėjo didelį palinkimą į literatūrą. Alžyre bestudijuodamas literatūrą apsirgo džiova, tačiau laimingu būdu pavyko jam išsigydyti. Sunki kova dėl kasdieninės duonos karnio ir liga turėjo nemažą įtakos jo raštuose, kur jis intensyviai sprendžia mirties problemą.

Literatūrinė arenon Albert Camus išėjo viešai jau 1942 metais su savo novele „Užsienietis“, įgydamas nemažą populiarumą. Vokiečių okupacijai jis nelieka abejingas ir jau 1943 metais aktyviai reiškiasi pagrindiniame judėjime redaguodamas slapta laikraštį - savaitraštį „Combat“, kurio išeidavo net 600.000 egzempliorių.

Per savo dešimties mėnesių redaktoriavimo laiką, parašė labai įdomių straipsnių, tuo laiku labiausiai skaitomų. Jis rašė ir veikė Jean Paul Sartre šešėlyje ir netrukus tapo vienas iš egzistencializmo vadų.

Po galutinių pralaimėjimų prancūzai visiškai pakrikę, intelektualų Sartre, de Beauvoir, Camus vedami ir įkvepiami rado prasmę priešintis ir kovoti.

Visas šis rezistencinis judėjimas buvo komunistų dominuojamas, kuriam jis nebuvo priešingas, nes jau anksčiau jiems pritarė ir vėliau buvo jų nariu, kas turėjo nemažos reikšmės vėlesniuose polėkiuose.

1947 metais parašytame savo romane „Maras“ Camus nagrinėja rezistencijos problemą, simboliškai vaizduodamas myriop pasmerktą miestą.

Cia Camus iškelia savo kaip negatyvaus mąstytojo galia:

„Šitoje mūsų žemėje staučia marai ir maro aukos. Mūsų užduotis yra neprisidėti prie maro plitimo...“

Kaip Sartre pasirinko mažiausio pasipriešinimo kelią - komunizmą, (po 1956 m. vengrų sukilimo žiauraus numalšinimo Sartre nutraukė ryšius su komunizmu), taip šis, tipiškas senos vakarietiškos prancūzų kultūros tradicijų kūdikis. Camus, pažinęs iš arčiau komunizmą, nutraukė su juo betkokius ryšius.

Prieš pasireikšdamas kaip rašytojas Albert Camus keitė daugelį užsiėmimų — futbolo žaidėjas, prefektūros tarnautojas, auto dalių pardavėjas, mokytojas, artistas, meteorologinės stoties tarnautojas ir pagaliau žurnalistas.

Albert Camus drąsiai visiems skelbė, kad tikslas negali pateisinti priemonių.

„Dėl tolimo miesto, kurio būvimu nesu tikras, aš juk negaliu savo broliams daužyti veidų“.

Akademikas Francois Mauriac nuo to laiko Camus'ą vadina „jaunosios prancūzų kartos sąžine“.

Jo atsiskyrimas nuo Sartre komunistinio - ateistinio egzistencializmo, kulminacinį tašką pasiekė 1952 metais naujoje išleistoje knygoje „Žmogus revoliucijoje“. Šiam veikale jis su didele erudicija nagrinėja naujųjų laikų mąstytojų mintis ir daro išvadą, kad jau nuo pat 18 amžiaus vidurio iki šių laikų visos politinės ir socialinės srovės tebuvo nerealių utopijų, siekiančios absoliutizmo ir esančios pasmerktos likti absurdiškomis, kadangi tegimdo terorą bei legalizuotą žudymą.

INŽ. S. B-NIS

ATEITIES MIESTAS

Ne vien tik dedamos pastangos pasiekti kitas planetas, ar surasti nuolatinio tarp jų susisiekimo būdus ir pavergti žmogaus valiai stratosferinę erdvę, bet yra ieškomos formos bei sąlygos, atitinkančios žmogaus gyvenimui.

Ne vien tik mechanikai, fizikai ar chemikai bei kiti naturalistai yra užimti išradimais tarpplanetinės epochos reikalavimams patenkinti.

Bet ir nemažiau yra užsiėmę architektai, urbanistai bei statybinių medžiagų tyrimų laboratorijos su didžiuliais specialistų kadrais, kurie projektuoja, ieško ir tiria ateities miestų planus bei palankiausias tam medžiagas.

Kas šiuo metu naujai laboratorijose surasta ar išbandyta, jau talkoma praktiškai ir gyvenime.

Šiomis dienomis Berlynas keičia savo veidą, pergyvena atgimimą - rekonstrukciją.

Ir nėra nei vieno pasantelyje miesto, kur taip palankiomis sąlygomis būtų galimas šis naujų idėjų pritaikymas gyvenime.

Pokarinio miesto grūvėsinose gimsta naujas ateities miestas.

Atatinkamos vokiečių įstaigos, kurios užinteresuotos Berlyno atstatymu, kreipėsi į visą eilę garsiausių, ne tik vokiečių, bet ir kitų kraštų architektus dalyvauti Tarptautinėje Architektūros parodoje, savo darbus išradimais bei idėjomis.

Tos parodos tikslas surasti pačias patogiausias, pigiausias ir geriausias pritaikintas naujoms gyvenimo sąlygoms, gyvenamoms patalpoms vokiečių miestiečiams.

Architektams duotas nepaprastai užduoties — jiems reikia skaitytis ir su daugeliu statomų reikalavimų.

Naujasis ateities pastatas, turi išlaikyti kritiškas estetiškas sąlygas, naujajoms statybines medžiagas turi būti lengvos, ekonomiškos, kurios svarbiausia sutapaty stovybos laiką ir duotų kuo didžiausio ekonomiško netik statybos išlaidose, bet ir namų patalpose.

Keturiasdešimt penki architektai dalyvauja šiame gery, iš geriausių architektų sambūryje, kurių tarpe

ALBERT CAMUS

„Maistas ir revoliucija abi gali gale atsideria prie tos pačios kryžkelės: policijos arba kvailystės.“

1957 metų Nobelio literatūros premija Albert Camus'ui buvo paskirta už „gilų ir rimtą mūsų laikų žmogaus sąžinės problemų nagrinėjimą“. Visuose jo raštuose ryšku nuoširdus dinamiškas humanizmas drauge su pasireiškusiu tipišku skepticizmu.

Per suruoštą laureatui Paryžiuje pagerbimą, Camus užklaustas, ko jis šiandien labiausiai trokšta žmonijai, be jokios dvejonės atsakė: „Tik laisvės“.

s. b.

randame pačius garsiausius pasaulio architektus. Oia sutiksi šveicarą Le Corbusier, brazilą — Oscara Niemeyer, nusistabij vokiečių Walter Gropius, kuris dirbdamas Š. Amerikoje pirmasis pritaikė plastines ir įvairias dirbtinas medžiagas statyboje, garsūs suomis Alvar Aalto, prancūzas Pierre Vago, italas Luciano Baldessari, dirba su didžiausiu įtempimu, kad iš apžėlusio karo griuvėsių Tiergarten'o rajone sukurtų naują reprezentacinį ateities miestą.

Kiekvieno architekto užduoties įgyvendinti savo idėjas, sukuriant atskirus viengungiams, šeimos rezidencinius pastatus, pasiturintiems vidutinės klasės gyventojams, o taip pat mokyklas bei viešuosius pastatus, atsivėlogiant į ateinančiųjų 2000 metų reikalavimus.

Le Corbusier derinasi su savo „Spinduliuojančiu Miestu“ prie nuostabiųjų dar išlikusių Olimpino stadiono pastatų, o amerikietis Stubbis projektuoja būsimąjį suvienytą Vokietijos parlamento rūmus, kurie puošia garsiąją 17 Birželio alėją, kuri neveniam primena vokiečių darbininko mėginimą išsilaisvinti ir „raudonojo rojus“ globos.

Ir ne tik šių dviejų, bet ir kiekvieno kito architekto, darbai yra nuostabūs, netik savo vidauje patogiems įrengimams, bet ir patraukliu išorės vaizdu bei aplinkiniu gamtos deriniu.

Didžiulis dėmesys kreipiamas į išorinę namo išvaizdą bei grožį. Namų fasadų papuošimams daugelyje atvejų naudojamas įvairiaspalvis stiklas bei naujosios plastinės medžiagos, kurios namo fasadui suteikia labai jaukią ir patrauklią išvaizdą.

Iš viso, tenka pasakyti, kad naujai projektuojamų namų vidaus įrengimams naudojamos ne vien tik atmosferinės sąlygos, bet ir gausiai izoliuojančios medžiagos.

Ištinę sienų plokštės, paruoštos iš sintetinių medžiagų ir cemento, užkeliamos kranais. Mechanizacija ir naujų medžiagų naudojimas turi tikslą papiginti darbų išlaidas ir sumažinti statybos laiką.

Darbai, kurie anksčiau užsitęsdavo net keliais metais, dabar atliekami nuostabiu greitumu: nuo išmetimo pirmosios lopetos žemių, jau už metų įteikiama gyventojams keliaaukščiai namai visiškai užbaigti.

Aluminijus, stiklas ir kiti lengvųjų metalų junginiai drauge su plastinėmis ir dirbtinėmis medžiagomis yra šio tarpplanetinio amžiaus konstrukcijos būtinybė, o technikos išradimų pritaikymas darbų vykdyme yra neatskiriama pažangumo dalis, o kad ir štai naujoje Berlyno statyboje vienos bažnyčios kupolas su kryžumi buvo užkeltas ne kranu bet helikopteriu...

Šios naujos architektūrinės pažangos šviesoje, būtų jau pats laikas ir mūsų architektams bei statybininkams imtis mūsų Lietuvos miestų bei kaimų gyvenamųjų pastatų planavimo.

Bolševikmetis per savo valdomąjį laiką, bus taip smarkiai suardęs mūsų individualių gyvenimo trobesių sistemą, kad miestų atstatyme teks sekti vokiečius, kiek leis mums krašto sąlygos.

Ir Argentina ruošiasi į stratosferą

Argentina taip pat dirba ir neatšilikta nuo pažangiųjų valstybių, kurios yra numačiusios stratosferos užkariavimus.

Argentiničiai turi kiek kuklesnius norus — jų ruošiamoji raketa teiškilė tik 20 km. aukščio, išsinešdama drauge meteorologinius matavimo instrumentus — kaip atmosferos spaudimui matuoti tame aukštyje, drėgmei, vėjo stiprumams ir kryptims ir kitus tam reikalingus prietaisus.

Prie šios raketos darbų dirba 150 asmenų personalo — inžinierių, daktarų, technikų bei kitų akademikų.

ELENA TUMIENĖ

KATARISIS

Aš išėjau tą naktį juoda
Į tylų ir bežvaigždį sodą.
Sausroj sukepę mano lūpos,
Akmens take valia parklupo.
Jaučiu, kaip gyslose jau džiūsta kraujas;
O Viešpatie, o Viešpatie, maldauju,
Kiek dar tremties dienų?
Kurio, kurio keliu?

Kaip ugnies stulpas dykumoje pasikėlė
Sventasis tėviškės laukų Rūpintojėlis,
Ir gėstanti širdis nualpo gydančiam katarsy,
Kai tarė Jisai man žodžiu begarsiu:
„Tiesa, kad deginantis smėlis sužeidė tau kojas...
Bet jeigu kelrodžiu šioj dykumoje
Aš pats prieš tave stoviu, argi
Kelonė pažadėton žemėn taip sunki?“

Kodėl, kodėl sudžiūvusi žolė rasota?
Kodėl, kodėl ji glosto mano veidą ašarotą?
Vanduo? Vanduo?! Gaivinantieji ašarų šaltiniai
Pagirdo sielą ir atleidžia suveržtą krūtinę...
Aure, žiūrėkit tik juodoj naktį
Citrinos geltonuoja ir aprikosai kvepia medumi
Mažytis brolis kalibrėlis rado
Lovele po lapotu stogu avokado,
Ir aš žaliuoju sodo kilimu
Ramiai į savo tremtinio namus grįžtu.

O kai ir vėlei sesė prie sukepusio asfalto
Pargriuvusią lenkiuos pakelti,
Aš drąsiai jai šnabždu:

„O, nebijok, brangi, mes einame tikru keliu.“

(Iš eilėraščių rinkinio „Karaliai ir šventieji“)

KULTŪRINĖ KRONIKA

Išleidiama rašytojo O. V. de L. — Milašiaus veikalai. Jau gyvas būdamas jis buvo įgijęs vieno didžiausių šių laikų poeto ir rašytojo vardą. Dabar, jau beveik 20 metų sukakus nuo jo mirties, jo vardas vis labiau kyla ir garsėja. Jo veikalai verčiami iš prancūzų kalbos į kitas svetimas kalbas.

Viena Paryžiaus leidykla pasirašė sutartį su O. V. de L. Milašiaus įpėdiniais ir ryžosi išleisti visus rašytojo kūrinius, kurių bus viso dešimtis tomų. Jų tarpe ir veikalai liečią lituanistiką.

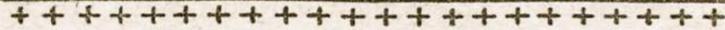
Dailininko V. Kasilio meno paroda įvyko Stockholme. Menininkas buvo išstatęs 67 kūrinius. Visi V. Kasilio paveiksai buvo nupirkti ir paroda praėjo su dideliu pasisekimu.

Skulptorius A. Mončys yra pakviestas dalyvauti tarptautinėje Briuselio parodoje, kuri įvyks 1958 m. gegužės mėn.

Ryšium su šia paroda menininkas A. Mončys turi atlikti labai svarbius ir stambius užsakymus, kuriems įvykdyti jau dabar atsidėjęs dirba.

(B) Rašytojui Vincui Mykailaičiui - Putinui šių metų sausio 13 d. suėjo 65 metai. Jo sukaktį plačiau paminėjo ir Vilniaus radijas. Literatūros kritikas V. Galinis apžvelgė Putino gyvenimą ir kūrybą. Sukaktį paminėjo ir Lietuvos spauda.

SEKMADIENIO RIMČIAI

100 METŲ LIURDO APSIREIŠKIMAMS

Pirmasis Šv. Mergelės Marijos apsireiškimas Liurde įvyko 1958 m. vasario 11 d.

Liurdo gausaus maldininkų minčių lankymas yra pagrįstas Nekaltosios Mergelės Marijos apsireiškimais vienu keturiolikos metų amžiaus neturtinai piemenaitel, Bernadeta Soubironx. Pirmąjį regėjimą ji išvydo 1858 metų vasario mėn. 11 dieną. Iš viso jai apsirėškė šv. M. Marija aštuoniolika kartų, iš kurių paskutinis įvyko tu pačių metų liepos mėn. šešioliktą dieną. Tuos nuostabiai gražios bei grakščios mergelės regėjimus ji matė Massabielle kalno uoloje. Iš visų tos vietos lankytojų, ji vienintelė tuos regėjimus teturėjo, ir taip pat, ji vienintelė, ir kalbėjosi su apsirėškėja ir paslaptinguosius josios žodžius teturėjo, nors ir daugybė kitų žmonių drauge buri buvo. Pradedant devintuoju regėjimu vasario mėn. dvidešimt penktą dieną jai buvo įsakta: — Eik, gerk iš šaltinio ir ausiprausk! Eik, valgyk tų žolių, kurių tenai randi! — ir kiti atgalios velksmai, kaip tai, einant keliais kas žingsnis žemę bučiuoti, kas visoj Prancūzijoje taip buvo negirdėta ir neįprasta, kad tikrai išprotėjimu buvo palaikyta. Tačiau vysk. P. Pr. Būčys MIC, savo „Šv. P. Marijos Apsireiškimai Liurde“ rašo, kad papiešimas toksai buvo protingas, nes priminė žmonėms, kad visiems reikia nusizeminti ir atgailauti už nuodėmes. Per daug žmonės yra padarę pikto, besiaukštindami vieni prieš kitus.

Dievas pagal Mozei apsirėškimą save pavadino Ezybe, tai yra, visa kas yra, viskas yra iš Dievo. Tiksliai vieno Dievo esimas eina iš Jo paties ir jam vienam tepriklauso. Viešpats Jėzus buvo pramintas taip, kaip jis buvo Angelo pavadintas, pirma, ne kaip buvo išėjusie pradėtas. Ir štai, šitas (Jėzus kūdikėlis) pastatytas puolimui ir atsikėlimui daugelio Izraelyje ir kaipo ženklas, kuriam

Nekaltai Pradėtoji, melskis už mus.

Vėlesniuose apsirėškimuose reikalavo koplyčios ir pridėjo: „Aš noriu, kad žmonės čia vaikščiotų procesijomis“, o kovo dvidešimt penktąją: — Aš esu Nekaltas Pradėtoji; — anos šalies tarne: — Que soy Immaculada Conception. — Tai ir buvo Jos vardas.

Ant žemės žmonės tokiais vardais, kokiais pasitaiko netyčia arba pasikrikštyti arba iš tėvų gauti. Amžinajame gyvenime visi vadinsis pagal žymiausią savo asmens ypatybę.

bus prieštaraujama. (Luk. 2,21 ir 34), nes Jis vienas išgelbėjo žmones. Bet amžinajame Jis vadinsis taip, kaip dažniausiai mėgdavo Pats Save vadinti — žmogaus Sūnus. Tas vardas reiškia, kad Jo pradžia ne iš žmogaus, o tik iš žmogaus Jis gimęs.

ATSIJUSTA PAMINĖTI

Elena Tumienė, KARALIAI IR ŠVENTIEJI. Eilės. Dviejų spalvų viršelio aplanką ir skyrių vinjetes priešė dail. Ada Korsakaitė. Išleido „Lietuvių Dienos“, 9204 S. Broadway, Los Angeles 3, Calif. 80 psl. Kaina 2,50 dol.

Su šiuo poezijos rinkiniu į mūsų literatūrą ateina naujas poetinis talentas, iš karto užimamas tyškia vieta naujoje lietuvių tremties literatūroje. Elenos Tumienės eilėraščių tematika yra artima kiekvienam lietuviui. Ji yra išaugusi iš mūsų istorijos, tradicijų ir šviesių tautos momentų. Perleista per kūrybinę prizmę, savo poetiniu grožiu ji pažangia skaitytoją, suteikdama minties, nuotaikos ir pasigėrėjimo.

Tumienės eilėraščių savo forma yra moderni, tačiau tas modernizmas nors ir yra salkingas, bet ne kartą yra sunkokas ir perkrautas. Visa eilė eilėraščių pasižymi vidiniu skambėjimu ir plačiais vaizdais.

St. Butkus, VYRAI GEDIMINO KALNE. Pirmūno ir savanorio atsiminimai. „Aušros“ leidinys. Apilankas dail. Alf. Krivicko.

Knygoje daugiausiai paliesti laisvės kovų prisiminimai, apimę laikotarpį nuo 1914 iki 1920 m. Laisvės kovų eiga pleslama vaizdžiai ir patraukliai. Skaitytojui kaip filme bėga pro akis mūsų Laisvės kovų epizodai ir pirmųjų savanorių ir karių herojiški žygiai ir pasilaikojimas, glintat nuo priešų savo krašto laisvę. Knyga ypač patariama pasiskaityti tremties jaunimui, kuris ten ras ne išgalvotas „revistines“ istorijas, bet tikrus didvyrius, kurie kovojo ir atsigręžė prieš kelerioji gaušinius ir geriau ginkluotus priešinius.

Knygos autorius, St. Butkus, buvo vienas iš pirmųjų Savanorių-Kūrėjų, nešęs kario vargą visuose Lietuvos frontuose. Už pasižymėjimą jis buvo apdovantotas Vyčio Kryžiumi, koliais ordinais ir Latvijos medaliais su kardais. Jis yra iš tų vyrų, kurie pirmą kartą 1919 m.

švenčiausioji Mergelė daug turi vardų, bet nė viena ypatybė ji taip nesiskiria nuo kitų tvarinių, kaip Nekaltuoju Pradėtoji. Juk nekaltai prasidėjo Ji viena dėl to, kad turėjo Jėzų, t. y. Dievo, Motina tapti. Nekalto Pradėtoji dovana Jai buvo reikalinga vien dėl to, kad Ji tikras žmogus ir kad Jos pradžia buvo iš žmogaus. Pradėtoji Nekaltybė taip pakėlė, išdailino ir išaukštino Jos kūną ir sielą, kad Ji ir nė negalėjo kitaip Dievo motina tapti, kaip tik likdama amžinai mergaite. Į Nekaltąjį Pradėtoji suėina visos Jos tobulybės ir visos Jos gyvenimas.

Rasi, sunku bus tau, skaitytojau, rašo vysk. P. Pr. Būčys, šitas išvedžiojimas pasekti. Bet tavo širdis jaučia Nekaltai Pradėtosios gražumą. Mylėk Ją ir Jos Sūnų; Šventa Bernadeta nebus už tave laimingesnė. Ir tu išvysi Nekaltąjį Pradėtoji ne keliolika kartų po trumpą valandėlę, bet gėrėsies neapsakomu Josios gražumu per amžių amžių amžius!

Pradžioje kunigai bei visa dvasiškija netikėjo tiems apsirėškimams. Ir tik po keturių metų, 1862 metais sausio 18 d. vyskupas, po kruopščių, paskirtosios 1858 m. liepos mėn. 28 d. komisijos tyrinėjimų, paskelbė savo ištarę, jog Bernadetai Subirutei tikrai apsirėškė švenčiausioji Mergelė ir tų Savo apsirėškimo tikrumą patvirtino neabejotiniais stebuklais. Todėl reikia tikėti, kad ir paliepiamas statyti koplyčią ir cili procesijoms į apsirėškimų vietą taip pat, ne Bernadeta yra pramanytas, o tikrai Dievo Motinos duotas. Tad ir buvo bazilika virš Massabielle uolos 1873 metais pastatyta, ir didelėms maldininkų miniomis dalyvaujant pakonsekruta ir po trijų metų statyba vainikuota. 1883 metais, maldininkams nebesutelpant pastatytoje, buvo padėtas kertinis akmuo antrajai bazilikai. Ji buvo pastatyta papėdę pirmosios ir praminta „Sventojo Rožančiaus Bažnyčia“. Leonas XIII leido specialų breviarų ir šv. Mišias tam apsirėškimui paminėti, o šv. Tėvas Pijus X-sis išplėtė visai Katalikų Bažnyčiai įsakymas švesti apsirėškimo sukaktį vasario 11 dieną.

Kai 1908 metais buvo švenčiama penkiasdešimt metų jubilėjus nuo pirmojo apsirėškimo, tai buvo nuo 1867 metų atžymėta 5297 maldininkų keilonės su 4.919.000 maldininkais. Bet pavieniai maldininkai ir kiti šių šventų vietų lankytojai sudaro daug gausesnį skaičių, kurį tiksliai atžymėti yra neįmanoma. Geležinkelio stotis kasmet virš vieno milijono keliauninkų užregistruoja belankanių Liurdą, o kiek kitokiom susisiekimo priemonėm atvyksta?

Penkiasdešimt metų jubilėjus proga Liurda yra aplankę 2013 Bačnyčios dignitoriai, kurių skaičius buvo 546 arkdvyskupai, 10 primatų, 19 patriarkų, 69 kardinolai ir t. t.

Per pirmą pusimtį, tai yra iki 1908 metų yra atžymėti 3962 visuotiniai ar daliniai iš įvairiausių ligų pagijimai, kurie kaipo stebuklingi, kartais ir netikinčiųjų daktarų yra pripažinti. Ir dėl to, sekančiame numeryje, su mielaisiais „Laiko“ skaitytojais norėčiau pasidalinti mintimis, panagrinėiant, kam reikalingi, dėl ko reikalingi, ir ar yra galimi stebuklai.

Kun. A. Lubickas, MIC

Lietuviški kryžiai, kurie gausiai traukė lankytojų dėmesį Apžvalginėj Liet. Architekt. parodoj Brazilijoj

Gražūs atsiliepimai apie Apžvalginę Lietuvos Architektūros parodą Brazilijoj

Pirmoji Apžvalginė Lietuvos Architektūros paroda susilaukė nepaprasto pasisekimo ir didelio lankytojų skaičiaus. Parodą aplankė virš 500.000 žmonių.

Paroda susilaukė ir didelio atsiliepimo vietos didžiojo spaudoj. Išsamius straipsnius patalpino „Gazeta“, „O Estado de S. Paulo“, „Diario Popular“ ir kt. Straipsniai buvo pagražinami eksponatų nuotraukomis.

Paroda aplankė visą eilę labai žymių asmenų iš įvairių sluoksnių: rašytojų, menininkų, architektų, inžinierių, kariškių, mokytojų, valdininkų, dvasiškių ir kt. Taip pat nemažai iš užsienio turistinių svečių ir vietos Konsularinio personalo. Visi žymesnieji svečiai savo patirtus išpučius apie parodą įrašė Garbės Svečių knygoje. Šimtai parašų ir įrašų liudija apie susidarytą lankytojų nepaprastą išpučį ir pasiektą aukštą Lietuvos meno lygį, kurį jiems teko pamatyti grandiozinėje Lietuvos architektūros paminklų parodoje.

Čia patiekiami kelias tokias ištraukas iš Garbės Svečių knygos, kuriuos irš lietuviai lankytojai. Norėčiau nulykti į gimtąjį sodžį, Priglausti krūtinę prie žemės gimtos; Išlieti jai raudą, be balso, be žodžių, Tiek metų neštų gelmėse sielos!

Paroda teikia lietuviui tūkstantčius neišdildomų prisiminimų.

Ag. Jonas Zabrockis

Architektūra — statybinė kūryba. Kokia ji didinga lietuviuo sieloj! Šioj kruopščiai suruoštoj parodoj matome Lietuvos kūrybą praetyje ir dabartyje. Nors tėvynėje tauta pavergta, bet jos kūrybinė galia niekada nemirs.

DALIS SVETIMTAUČIŲ PASISAKYMŲ GARBĖS SVEČIŲ KNYGOJE

Su didžiausiu susižavėjimu aplankėme ir apžiūrėjome tikrai ekspresyvi ir pulkiai suorganizuotą lietuvių meno parodą, nuostabią tautos istorijos bei veiklos sintezę. Nuosirdžiausiai sveikindamas šios parodos organizatorius iš visos širdies dėkoju už malonų jon pakvietimą.

Don Paulo Loureiro
Vyskupas Koadjutorius

Lankydamas šią nepaprastai įdomią heroiškos lietuvių tautos parodą, dėkoju rengėjams už parodytą dėmesį ir sveikindamas parodos organizatorius, linkiu šios garbingos tautos sūnams visokios laimės ir pasisekimo, kartu su neginčijama teise į laisvę ir nepriklausomybę.

Armado Belardi

Simf. orkestro „Gazeta“ dirigentas Šv. Marijos Širdies Seserys Pranciskietės labai džiaugiasi Lietuvos progresu, kurio atspindžiu yra ši paroda. Linkime, kad kraštas kuo greičiausiai atgautų laisvę.

Visiems žinomos lietuvių tautos literatūra, architektūra ir menas yra verti pažinti visoms pasaulio tautos, neišskiriant nė mūsų brazilų, šitoks konkretus kontaktas kiekvieną lankytoją nukelia į aukštesnės kultūros sritis. Visa tai yra geriausias praktiškas šio krašto pažangos ir veržlumo pavyzdys.

Rui de Souza Pestana

Nuostabiai žavėtina paroda rodanti aukštą šios didingos tautos kultūros lygį.

Dr. Carlos Suino

Parodą skaitau nepaprastai žavėtina. Mano manymu daugelis kitų tautų turėtų šiuo lietuvių pyzdžių pasekti. Tas pasitarnautų tampresniam tautų suartėjimui ir bendros kultūros labui.

Kapitonas Dr. J. dos Reis su ponis

Istikrųjų čia atsispindi aukšta šios altruistinės ir simpatiškos tautos kultūra. Šią parodą stebėjom su didžiausiu susidomėjimu.

Ernesto Ricardo Funterodi

Buvau nepaprastai sujaudinta visu tuo ką patariau parodoje apie Lietuvą ir prašau, kad Dievas lalintų jus visus.

Sesuo Suzana Lima

Buvau nepaprastai sužavėtas jūsų paroda, o ypatingai aukštą artistiniu lygiu, kur įrodė čia išstatyti nepaprasto žavumo kūriniai.

Justo Mansi

Mūsų išsivijai ši paroda, tai savotiškas universitetas. Kas ją gerai pastudijuos, bus vertas diplomo.

Lygiai mūsų pasididžiavimas pasaulio akyse, o šiuo metu prieš Brazilijos visuomenę. Garbė Lietuvai Tėvynei ir ačiū jos sūniui inž. Mikalojui Ivananskui.

Kun. Juozas Janilionis

Rio de Janeiro liet. kapelionas. Šioj parodoj, kaip naktelėj per sapnus jaučiu, kad esu pas savus.

Ant. ir Elena Augustaičiai.

Šios lietuviškos architektūros parodoj gauti mano išpučiai yra nepaprastai gražūs. Mano prisiminimai: džiaugsmo, stelvarto, grožio ir meno valandų. Čia aš pamačiau kaip žmonės dirba mūsų Tautos garbei ir jos meilės vedni —

Mok. Stasė Steponaitienė.

Paroda žavėtina. Ji nepaprastai pagarsins lietuvių tautą. Didžiulis nuopelnas ir garbė parodos suruošėjui.

Dipl. Inž. Zenonas Bačelis

Čia pacituotų pasisakymų yra labai daug, ypač svetimtataučių. Jų visų nėra galimybės paskelbti spaudoje. Iš tų pasisakymų galima matyti, kokį didelį išpučį žiūrovams paliko gražus mūsų menas ir Lietuvos pastatai bei išdirbiniai.

Ši paroda tai didžiulis lietuviybės laimėjimas. Ji atvaizdavo mūsų ankstesnę ir paskutinio šimtmečio kultūrinę pažangą, gilų lietuvių meno pamėginimą ir religingumą, lietuvių nepriklausomybės laikų laimėjimus, pažangą ir dabartinę mūsų tautos tragediją.

Lietuviams išsiviams ši paroda buvo tautinio atsigalvinimo šaltinis. o svetimiesiems — priemonė pažinti mūsų tautinį meną ir aplamai mūsų tautą.

Šios tautos nuostabiai gražus menas ryškiai atstovauja jos aukštą kultūros lygį.

Eduardo A. Peles

Kilniai heroiškos Lietuvos liaudžiai jaučiu giliausios krikščioniškos meilės ir simpatijos jausmus ir linkiu, kad ji vėl atgautų laisvę. Te Dievas išlaiko tave, lietuvių tauta, nepalaužtą kovoj už tikėjimą ir amžinąsias gyvenimo vertybes.

Haroldo Goncalve

Sveikinu šią nuostabaus grožio parodą, reprezentuojančią Lietuvą, kurios vieną sūnų, geriausią Bolivijos tapytoją Rimšą turėjau laimės pažinti Bolivijoj.

Dail. Rubam Zevallos, Bolivija

Nepaprastai įdomi paroda, duodanti progos mums, pietų amerikiečiams pažinti lietuvių liaudies meną bei tikrai nuostabios civilizacijos išrašką — tolimos Lietuvos architektūrą.

Berdra, Urugvajus

Šios architektūros parodos proga pirmą kartą turėjau laimės geriau pažinti Lietuvą. Šį kraštą pažinojau tik iš vardo ir, turiu prisipažinti, kad buvau tikrai nustebintas eksponatais ir fotografijomis, kurių dėka arčiau pažinau šį kraštą. Norėčiau aplankyti Lietuvą, kad geriau pažinti jos gamtos vaizdus, tautos tradicijas, folklorą, o labiausiai — tai pačius žmones, kurie, sprendžiant iš tų kuriuos pažinau S. Paulyje, turėtų būti patys geriausi pasaulyje.

Angelo Ferreira Pestana

Nepaprastai įdomi ir turinti auklėjamos reikšmės paroda tiems, kurie pirmą kartą turi progos susidurti su lietuviška kultūra.

Jose Antonio Jordao de Camargo

Dėka šios žavingos parodos turėjau progos sutikti vieną iš žavingiausių tapybos genijų — M. K. Čiurlionį.

Dail. Luiz Novair Ferreira

Lietuviai padarė tikrai gražų darbą. Žavėjauosi medžio drožiniais ir puikiausiomis raštų pynėmis spalvotose juostose. Visus parodos lankytojus stebina nepaprastai gražūs religinio meno eksponatai.

Prof. Emma P. de Souza Partano

Karščiausi mano linkėjimai lietuvių tautai, kad Dievas jus vestų per gyvenimą savo šventom ir visagaliom rankom.

Neuza Macedo.

Lietuvos architektūrai reiškiu nuosirdžiausius linkėjimus. Lai Nekaltoji Mergelė laimina visus lietuvius.

P. Walter Pinter

SKAUTŲ SKYRIŲ

veda

REDAKCIJOS KOMISIJA

AKADEMINEI SKAUTIJAI 33 METAI

Lietuvos Vytauto Didžiojo universitete bestudijuoją jaunoliai - skautai ir skautės — Kaune įkūrė Studentų Skautų Draugovę, kuri pradžioje buvo mišri — jai priklausė studijuojantieji iš visų Lietuvos kampų suvažiavę sesės ir broliai skautai. Tik keleriems metams pralinkus, 1930 — Vytauto Didžiojo — metais broliai persiorganizavo korporacijos pagrindais, pasivadindami Korporaciją „Vytiš“ vardu. Sesės skautės, tais pat metais įsteigė Studentų Skautų Draugovę. Abu šie vienetai gražiai darbavosi studentijos tarpe iki pat bolševikų okupacijos Lietuvoje. Tiek studentų korporacija „Vytiš“ ir taip pat Studentų Skautų Draugovė Lietuvos skautybės gyvenime įnešė daug gyvumo ir daug padėjo Lietuvos Skautų sąjungos gyvenime, užimdami daug svarbių ir aukštų pareigų skautų vadovybės vietose.

Atsidūrus tremtyje ir pradėjus organizuoti pirmuosius skautų vienetus Vokietijoje, atbudo ir skautų akademikų veikla: jie pirmieji skautybės gyvenimo talkininkai. Ir jau 1946 metais Hamburge suorganizuojama Pirmoji vietininkija.

Lietuvių Skautų Sąjungos suvažiavimo metu 1947 metų gale Kaselyje atgaivinamas Akademiniis skautų sąjūdis — A. S. S.

Šiuo metu šį skautų akademikų judėjimą sudaro — Akademikų Skautų Draugovė, Studentų Skautų Korporacija „Vytiš“, ir visiškai neseniai įsistėjusi Akademikų Skautų Ramovė, apimanti vyresnio amžiaus filisterius, bei senjorus.

Šiais metais švęsdami Lietuvos Skautijos 40 m. įsikūrimo sukaktį, minėsime ir 33 metus nuo Akademinių Skautijos įsikūrimo, o taip pat drauge 10 metų sukaktį nuo jos atgimimo tremtyje.

Šiuo metu visame laisvajame pasaulyje veikia 16 ASS skyrių, kurių 9 veikia vien JAV, o kiti — Kanadoje, Vokietijoje, Australijoje, Anglijoje ir Venesueloje iš viso apimdami per 600 narių.

Akademikų Skautų Ramovės, Studentų Skautų Draugovės ir Skautų korp. „Vytiš“ valdybos pereinamais metais rugsėjo 15 d. viso Akademinių Skautų Sąjūdžio Vadove išrinko dr. Juozą Druskytę — Aglinskienę, kuri mūsų skautijos gyvenime jau senai reikiama kaip gabi ir aktyvi skautijos narė,ėjusi jos eilėse nuo pat savo įsijungimo į šią veiklą įvairias atsakingas pareigas. Linkime, kad ir šios naujos taip atsakingos mūsų akademinių skautų jaunimo vadovės pareigos būtų dideliu laimėjimu ASS gyvenime.

Nepagrįstų Sovietų
pretenzių klausimu

Su Federalinės Vokietijos Užs. Reik. Ministerija ryšį turį lietuviškių veiksmų yra patyrę, kad Sovietų pasiuntinybė yra įteikusi 19.000 tariamai sovietų piliečių sąrašą, kurie esą pajieškomi iš Sov. Sąjungoje esančių giminių pusės. Vokietijos vyriausybė, susirūpinusi Sov. Sąjungoje laikomų tūkstančių savo tautiečių likimu, yra pasiryžusi įteiktus sąrašus patikrinti ir duoti tautiečiams atsakymą. Todėl vietiniai organai gali apklausti ir sąrašus įtrauktus asmenis norėdama formaliai patirti jų nusistatymą ryšium su sovietų kėslais. Kadangi iš sovietų niekas sąžiningumo nesitiki, tai neabejotinai į sąrašus yra įtraukti asmenų, niekad nebuvousių Sovietų piliečių. Vokietijos Užs. Reik. M-ja kurie suprasti padėti, bet drauge ir užtikrina, kad Lietuvos piliečiams dėl šio reikalo netenka nuogąstauti, nes Vokietijos vyriausybė nėra pripažinusi Pabaltijo okupacijos ir tuo būdu Vokietijoje esą Pabaltijo valstybių piliečiai nėra skaitomi Sov. Sąj. pretenzių objektu.

(E) žinomas suomių kalbininkas Helsinkio universiteto prof. Eino Nieminen, savo mokslo darbuose ypatingai domisi lietuvių kalba. Suomių mokslo akadem. neseniai išleido prof. Niemieno veikalą suomių kalba „Apie pabaltiečių kalbų šaltinius ir žodžių skolinius suomių kalboje“. Autorius tame veikle cituoja visą eilę lietuvių kilmės žodžių, kurie jau senovėje prigijo suomių kalboje. Kalbininko nuomone, suomiai tuos žodžius iš lietuvių kalbos perėmė jau maždaug prieš 2.000 metų. Kai kurie suomių kalbininkai tuos žodžius laikė naujųjų amžių lietuvių kalbos skoliniais, bet prieš kelis tūkstančius metų. Esą savaimė aišku, kad ir lietuvių kalba amžių bėgyje pasikeitė. Autorius savo veikle stengiasi išryškinti, kiek svarbūs gali būti tie suomių perimti skoliniai ir pabaltiečių kalbų istorijos tyrinėjimui. — Lietuvių ir latvių kalbininkai tuo suomių mokslininko veikalui, be abejo, turės susidomėti.

ROSARIO

SU SVETINGAISIAIS KORDOBIEČIAIS. — ROSARIEČIŲ EKSKURSIJA Į KORDOBOS KALNUS

Važiuojam, važiuojam...

Pereitų metų gruodžio 27 d. 35 Rosario lietuviai pasileido pilkais vieškeliais į Kordobos kalnus. Didelis ir patogus AC-MO bendrovės autobusas pasispardydamas lėkė puikiais keliais tolimas nuo Rosario, kuriame keliavo linksmi rosariečiai. Dainos, linksmi kryžstavimai skambėjo Argentinos laukais, iki visų užsnūdo saldžiu miegu iki saulutės pabuėlavimo. Autobuse netrūko ir lietuviško vaišingumo. Skanūs pyragai, pavilgyti „saldžiu vandenėliu“ malšino ekskursantų alkį. Taip visi skrido iki Kordobos miesto, kuriame jau laukė svetingieji kordobiečiai, paruošę skanius pusryčius. Daug kas pirmą kartą savo gyvenime išvydo kalnus, nepaprastai gražią gamtą. Štai ir Kordoba! Miestas nemažas, tarp kalnų; gražūs parkai, pastatai, universiteto rūmai...

SU KORDOBOS MIESTO
LIETUVIAIS

Paklaidžioje po miestą pasiekėme gražią, jų pačių praktikuojamą kordobiečių salę. Prie salės mus pasitiko linksmi tautiečiai, kurie sveikino nuo kelionės nuvargusius rosariečius. Įeiname į salę — nustembame. Stalai apkrauti visokiais skanumynais, papuošti gėlėmis, salionas lietuviškais ornamentais. Jaučiame, kad mus pasitiko lietuviškos mylinčios širdys. Kol kiti apsiprausia, ekskursijos vadovas kun. A. Kleiva, MIC atlaiko šv. Mišias ir visi sėdasi prie puošnių stalų malšinti alkį. Gerosios šeiminkės — Valerija Bendinskienė, Katarina Melutienė, Elena Janulienė, Stefanija Tulusienė šeiminkauja; Onutė Bendinskaitė ir Berta žieduonytė patarnauja prie stalų ir taip jaučiasi lietuviai, kad jie yra vienos šeimos nariai. Rosario lietuvius pasveikino Elena Janulienė, iš rosariečių pusės — Rosario Lietuvių Bendruomenės vicepirmininkas Antanas Švarlys, Rosario lietuvių jaunimo vardu — Matilda Lukošūtė bei Rosario lietuvių kape-

lionas kun. A. Kleiva. Skaniai pavalgę, padalnavę, sušokę keletą lietuviškų šokių rosariečiai aplankė Kordobos veikėją p. Saduką ir kordobiečių palydėti išvyko aplankyti Kordobos miestą. Kiek ilgiau apsisistojo apžiūrėti zoologijos sodą, kuris turi nepaprastai gražią panoramą. Gruodžio 28 d. apie 15 val. ekskursantai pradėjo kelionę per Kordobos kalnus į Villa del Dique minėdami didelį Kordobos lietuvių vaišingumą ir stebėdamiesi jų organizuotumu.

VILLA DEL DIQUEJE

Važiuojant per kalnus į Villa del Dique įvyko nelaimė — užkaito autobuso motoras. Sustojome kalnuose ir danuojame. Gražiausi planai, kuriuos turėjome paruošę išvykdam — suiro. Reiklį gelbėti padėti. Substodome „Colta“ ir dalis vyksta į Villa del Dique kolektyvu. Kita dalis palieka prie autobuso. Su jais pasilieka seminaristas Ernestas Paršelis, kuriam pavestą atgabenti likusius lietuvius į Villa del Dique. Šie „vargšai“ turėjo važiuoti sunkvežimiu, nors drauge geriau matė pavojingiausias vietas prie Molino. Ypač nepatogumu pasinaudojo Antanas Vajaga, kuris turėjo gražią progą nufilmuoti kalnus ir gražiausius ekskursijos momentus. Mūsų omnibusas tuščias slinko į Villa del Dique. Pavėlavę 4 val., pasiekėme p. p. Marijos ir Kazimiero Stankūnų padovanotą vilą. Sutiko gerieji lietuviai su pietumis; vaišino ištroškusius ro-

Rosario lietuvių ekskursija Marijonų viloje — Villa del Diqueje. Viduryje vilos fundatoriai Marija ir Kazimieras Stankūnai ir ekskursijos vadovas kun. A. Kleiva.

sariečius vynu, kurie stebėjosi tokiu kilnau lietuviu dosnumu. Argentinos lietuviai niekuomet nenžmirš gražaus Stankūnų gesto. Nelaimė, kad pradėjo lyti. Suiro visi mūsų planai ir jaunimas pasiliko linksmintis TT. Marijonų salėje. Nakvynę paruošė Kazimieras Stankūnas, pensijono „Lituanica“ savininkas Juozas Palšis, „El Condor“ savininkas ir Pijus Bukauskas su Jonu Baltrušaitiu. Būtume galėję sutalpinti kelis šimtus lietuvių. Didelį prielankumą jutome iš visų Villa del Dique ir Rumipal lietuvių. Tuoj prisistatė gerasis lietuvis Jonas Baltrušaitis, kuris savo automobilu visur patarnavo išlepusiems ekskursantams. Gruodžio 29 d. iš ryto lijo. Nustojus lietui, dalis ekskursantų sumanė averturingą kelionę į kalnus. Reikėjo užlipti Calamuchito kalną. Be jaunesnių ekskursantų, kad ir sušlapusios, įkopė O. Papečys ir Guzlenė. Grįžus visi išklaukė šv. Mišias, atsiveikine su maloniais šeiminkais p. p. Stankūnais, virėja Eleonora Jasinevičiene, išvažiavo į Villa Rumipal į vaišes.

PAS JUOZĄ PALŠĮ
VILLA RUMIPAL

Už kelių minučių palikus Villa del Dique miestelį — atsidūrėme Villa Rumipal, prie gražaus Juozo Palšio pensijono. Mus sutiko malonus šeiminkas ir ten susirinkę vietiniai lietuviai tuoj pakviesdami prie puikiai paruoštų stalų. Bavo asado, tačiau nepaprasta asado — asado kelių valgių. Netrūko skanaus gėrimo, vaisių ir kitų skanumynų. Čia Kordobos lietuvius pasveikino Antanas Švarlys, Matilda Lukošūtė, Lukošūis ir kun. A. Kleiva. Niekada neužmirš rosariečiai Kordobos lietuvių, kurie juos priėmė kaip tikrus brolius. Visą kelionę mus linksmino Rosario lietuvių kolonijos muzikantas Tomas Plepys ir Jonas Stašauskas. Jie davė ekskursijai toną, leidami užmiršti ilgą kelionę ir kelionės nuovargį. Rumipal aplankėme ežerą, nusipirkome iš p. Matulaičių medaus ir išvykome į Rosario. Pakeliui sustojome Embalsėje, kur gyvena gerasis lietuvis Jonas Bal-

Savo nariui

BALIUI GOKUI,

Lietuvoje mirus jo brangiam broliui, vargonininkui Albinui Gokui, nuoširdžiausią užuojautą reiškia

„Šventos Cecilijos“ choras

trušaitis, apžiūrėjome puikiai įrengtus viešbučius prie Calamuchito ežero, ir per Rio Cuarto grįžome į Rosario su gražiausiais prisiminimais. Dar ir šlandien rosariečiai kalba apie tą malonią ekskursiją, kurioje tiek patyrė širdies išgerųjų Kordobos lietuvių. Laukiame, kada ir mes galėsime juos priimti pas save ir atsidėkoti už jų gerumą. Visiems jums, Geraširdžiai Lietuviai, nuoširdus ašd!

A. Kleivis

PUIKIOS VESTUVĖS

Sausio 4 d. šv. Marijos širdies bažnyčioje sumanė žiedus lietuvaitė Janina J. Vencūnaitė su Adolfu Oskaru Molina Fuentes. Jų moterystę palaimino Rosario lietuvių kapellonas kun. A. Kleiva, MIC. Su tuoktuvų liudininkais buvo Aldona Vencūnaitė, Janinos sesutė ir jaunojo tėvas Sixto Molina. Vestuvių vaišės įvyko jaunosios namuose, kuriuose dalyvavo daugybė kviestųjų svečių. Iš lietuvių Rosario liet. kapellonas kun. A. Kleiva, p. p. Grišaičiai, Disevičiai, Janušiai, Žiulpai,

buvo vidurnakčio Mišios, per kurias giedojo jungtinis lietuvių ir argentinų choras.

SMARKIAI RUOSIAMASI VASARINĖ SESIOLIKTOSIOS MINEJIMUI

Rosario lietuvių kolonija smarkiai ruošiasi paminėti 40 m. nepriklausomybės sukaktį. Iškilmingas minėjimas įvyks „Asociacion Industrial Panaderos“ salėje, Mendosa 529, 20 val., — vasario 15 d. Be oficialiosios programos bus taip pat ir koncertinė dalis. Išpildys geriausios Rosario lietuvių ir kitų kolonijų meno pajėgos. Laikė minėjime gros orquesta caracteristica „Estrellas Rojas“. Įėjimas su iš anksto įgytais pakvietimais.

— Diana Stasevičiūtė ir Robertas Guasoni sulaukė šeimios. Jiems gimė dukrelė Veronika Elvyra, kuri gražiai anga Zigmo Stasevičiaus namuose.

— Antanas ir Leonydė Samanckai iš Bs. Aires persikėlė gyventi į Rosario. Jų adresas — Londres 297, Saladillo. Antanas gavo gerai apmokamą darbą dideliame Swift'o fabrike.

— Antano Latvėno ir Adelės Eplainienės iniciatyva ligonėi Adelės Sakalienėi surinkta 750 pesų. Ligonė maloniai dėkoja rinkėjams ir aukotojams už tokią duosnią anglę.

— Marijos Misevičiūtės ir Jono Jasevičių padovanota Virgen de Lujan statula šv. Kazimiero lietuvių parapijai buvo pašventinta per Ties Karalius šventinimo apeigas atliekančias klebonas kun. J. Margis. Lietuvių sugiedojo „Marija, Marija“. Po sumos geradariai suruošė vermatą, kuriame dalyvavo Rosario TT. Marijonai ir gražūs skaidūs lietuvių.

— Per Naujuosius Metus Adelė ir Kazimiero Kalainių namuose, Pueblo Nuevo, įvyko ddelės vaišės, kuriuose dalyvavo kun. A. Kleiva ir kun. J. Margis bei gausus skaidūs lietuvių. Per vakarienę grojo Tomas Plepys nuosava armonika.

— Kun. A. Kleiva įvairiais reikalais lankė Santa Fe ir Bs. Aires lietuvių kolonijose. Paskutiniais laiku buvo paskirtas Katalikų Akelijos mergaičių skyriaus vadovu.

(E) Žemės ūkio paroda Epane, ažuolyne, per pirmąsias 8 dienas aplankė 100.000 asmenų. Parodą uždaranč kalbėjo žemės ūkio ministeris Vazalinskas, kuris t. k. parolėkė, kad Lietuva šiais metais jau pakenkusi Ameriką sviesto gamyboje. Lietuvoje per 10 šių metų mėnesių buvo pagaminta vienam gyventojui po 6,3 kg sviesto, tuo tarpu JAV 1956 metais pagaminusios tik po 3,8 kg. (Vazalinskas užmiršo paminėti, kad nepriklausomoje Lietuvoje jau 1939 metais buvo pieninėse pagaminta daugiau kaip po 8 kg sviesto vienam gyventojui, neskaitant namuose pagaminto ir suvartoto). Parodos uždaryme dar kalbėjo agronomas Justas Strazdas, kuris nežūrtai sulaukto pensijos amžiaus dar dirbas viename Dotnuvos rajono kolūkyje, toliau žemdirbystės moksline tyrimo instituto direktorius Petras Vasinuskas irk t.

Marija Misevičiūtė ir Jonas Jasevičiai, kurie įtaisė šv. Kazimiero lig. bažnyčiai Lujan Dievo Motinos statulą.

BUENOS AIRES

SUOTAIKINGOS VESTUVĖS

Sausio 4 d. Aušros Vartų Lietuvių par. bažnyčioje įvyko iškilmingos vestuvės Šv. Cecilijos choristų Povilo Savicko su p. Ona Baublyte. Moterystės sakramentą suteikė par. Klebonas kun. J. Duoba. Per pamaldas skambiai giedojo Šv. Cecilijos choras. Jaunavedžius prie altoriaus palydėjo: Petras Baublys ir J. Stasičkaitė Savickienė. Gražios ir nuotaikingos vestuvių vaišės įvyko jaunųjų tėvelių namuose, Paraguay 752, Avellaneda.

Linkime jaunajai porai gražaus ir laimingo ateities gyvenimo.

Sausio 4 d. Aušros Vartų Het. par. bažnyčioje priėmė moterystės sakramentą Augustinas L. Nanartas su Ana Grudzinskaite. Vestuvių kėmiais buvo: Kazimieras Kaminskas ir Vanda Čikštienė.

Sausio 9 d. Moterystės sakramento priėmė priėmė Antanas Poškaitis ir Teofilė Kuraitytė. Vestuvių lindininkais buvo: J. Bagdonas ir Nelida R. de Vizcaino.

Naujosioms šeimoms linkime laimingo ir gražaus ateities gyvenimo.

PADEKA

Persikeldamas į nuosavą namą nežėliu nuoširdžiai padėkų už suteiktą man pagalbą: gerb. p. J. Balčiūnui, p. Paliulionui, p. Galeckamui, p. Jackevičiams, gailėtinajai sesei J. Jecvičiūtei, o taip pat visiems, kurie padėjo mums persikraustyti: p. p. Mockui, Kunai, T. Paskeviciui, J. Šipui, T. Antonėliui, V. Štaškevičiui ir Kintrui.

A. Apamavičius ir Šeiza

PAKRIKŠTYTI LIETUVIŲ BAŽNYČIOJE

Adolfas Bekevičius, Marijos Farnosūnaitės ir Vinco Bekevičių sūnus, buvo pakrikštytas gruodžio 9 d. Aušros Vartų liet. parapijos bažnyčioje.

Elizabet Nora Gonzalez, dukterė Nėldos Marijos Krivickaitės de Gonzalez ir Jose Gonzalez, buvo pakrikštyta gruodžio 25 d. Aušros Vartų liet. parapijoje. Krikšto tėvais

buvo: Antanas Mikučionis ir Marija Antonia Gonzalez de Ramigiano.

Robertas Armando Berthet, sūnus Lydijos Grigaitytės de Berthet ir Neris Clodomiro Berthet, buvo pakrikštytas gruodžio 25 d. Aušros Vartų liet. parapijos bažnyčioje. Krikšto tėvais buvo: Petras Grigas ir Elsa Legal.

Jonas Juozas Hemade, sūnus Estanislavos Meškauskaitės de Hemade ir Juan S. Hemade, buvo pakrikštytas sausio 4 d. Aušros Vartų liet. par. bažnyčioje. Krikšto tėvais buvo: E. J. Wojciechowski ir Irma Račkauskaitė de Wojciechowski.

Valteris Hemade, sūnus Estanislavos Meškauskaitės de Hemade ir Juan S. Hemade, buvo pakrikštytas sausio 4 d. Aušros Vartų liet. par. bažnyčioje. Krikšto tėvais buvo: Jonas Kalibatas ir Sofia Kiskytė.

Rodolfas Fernandas Ropenius, sūnus Micaela Robles ir F. Ropenių, buvo pakrikštytas sausio 5 d. Aušros Vartų liet. par. bažnyčioje. Krikšto tėvais buvo: Jorje Gomez ir Ida Elena Ropenytė de Gomez.

Graciela Liliana Labunskaitė, dukterė Marijos Wisniewski ir Estan. V. Labunsky, buvo pakrikštyta sausio 11 d. Aušros Vartų liet. parapijos bažnyčioje. Krikšto tėvais buvo: Karlos O. Gasiewicz ir Ana Rosa Mika.

TEMPERLEY

PRANEŠIMAS!

A. L. B. Temperley Apylinkės Valdyba kviečia atvykti į

VISUOTINĄ NARIŲ SUSIRINKIMĄ, kuris įvyks š. m. sausio mėn. 25 d. 19 val. p. M. Morkūno namuose, gatvė 6-ta, nr. 450, Villa Sastra.

Po susirinkimo įvyks šeimašėkės pobūvis. Nariams dalyvavimas būtinas.

ARLB Temperley Apylinkės Valdyba

PADIDEJO TEMPERLEY LIET. KOLONIJA

Gruodžio 25 d. p. Jadzė Radlonovienė susilaukė gražaus ir sveiko sūnaus, kuriam registre civil jau duotas Abertas Eduardas vardas. Padidėjusi mūsų žinomo muziko šeima džiaugiasi savo laime. K.

BERISSO

SUNKIAI SUSIRGO

Sunkiai susirgo Jadvyga Zagrakalenė, kuri buvo patalpinta Berisso ligoninėje, palė 12, kur rengiama operacija. Ligone galima lankyti kiekvieną dieną nuo 13.30 val. vakarais. Linkime ligonei greit pasveikti ir grįžti į savo šeimą.

S. D.

Argentinos lietuviai!

Mūsų Tėvynei Lietuvai netekus laisvės, plačiajame pasaulyje išsibarstę lietuviai yra jungiami Vyriausiojo Lietuvos Išlaisvinimo Komiteto, trumpai vadinamo, VLIK, kovai dėl Lietuvos laisvės ir lietuvių tautinės sąmonės išlaikymui. Tie taip svarbūs dalykai reikalauja didelių materialinių išteklių, kurių VLIKas neturi. Tam reikalui 1945 m. buvo įsteigtas Tautos Fondas, kurio paskirtis yra rinkti lėšas Lietuvos vadavimo darbui. Svarbiausios Tautos Fondo įplaukas sudaro solidarumo mokesčiai — vienos dienos uždarbys, kurių yra apsidėję įvairiose pasaulio šalyse gyvenę lietuviai. Tos lėšos naudojamos vien tik Lietuvos išlaisvinimo darbui, kas sudaro: 1) Pasaulio įtakingoje spaudoje dedami atitinkami Lietuvos laisvės byla kelių straipsniai, spaudos konferencijos, radio ir televizijos translacijos. Šiuo būdu iškeliamas mūsų tėvynei daromas skundas ir neduodama pamiršti paverptos Lietuvos reikalai; 2) Išlaikoma spaudos agentūra „Elta“, kuri leidžia eilę biuletenių įvairiomis kalbomis ir kurie siunčiami laisvojo pasaulio lietuvių ir kt. valstybių spaudoje organams bei įtakingiems asmenims; 3) Išlaikoma radio klausymo tarnyba, kuri užregistruoja Lietuvos radio stočių pranešimus, kurių užregistruoti faktai naudojami memorandumams, kaip įrodymoji medžiaga apie mūsų šalyje okupantų vykdomą kolonizaciją ir terorą; 4) Taip pat tų lėšų pagalba spausdinami šeštadieninėms lietuvių mokykloms įvairūs vadovėliai bei kita reikiama medžiaga.

Argentinos lietuviai iki šiol Tautos Fondui yra susirinkę labai mažai — vos koletą desėtkų dolerių.

DR. J. BASANAVIČIAUS VARDŲ VILLA LUGANO LIETUVIŲ CENTRAS

TABARE 6950, Villa Lugano CAPITAL

savo patalpose š. m. vasario 1 d. (šeštadienį) 21 val. rengia

ŠOKIŲ VAKARĄ.

ŠOKIAMS GROS ORKESTRAS „BALTICA“, vadovaujant Vyt. Balčiūnui.

KVIEČIAMA ŠEIMAS IR PAVIENIUS TAUTIEČIUS Į RENGIAMĄ PASILINKSMINIMĄ ATsilankyti.

Argentinos lietuviams skirta surinkti į metus 600 dol. Neišpildydami mums uždėtos pareigos trunkdome taip svarbius viršminėtus darbus.

Šiuo metu naujai paskirta Tautos Fondo atstovybė Argentinoje skelbia vasario mėnesį Tautos Fondo Vajaus mėnesių ir kviečia visus Argentinos lietuvius atlikti savo patriotinę pareigą, įnešti solidarumo mokesčių — vienos dienos uždarbį. Nors viena diena į metus dirbkime Tėvynei išlaisvinimui. Tam reikalui organizuojami rinkėjai, kurie su atitinkamais lapais stengsis apankyti jūsų namus. 40 metų nepriklausomybės šventės — 16 vasario — minėjimo metu taip pat ten esantiems rinkėjams turėsite progos įmokėti solidarumo mokesčių. Šiais metais iškilmingas Vasario 16-tos minėjimas įvyks Dr. J. Basanavičiaus vardu Lietuvių Centre, Villa Lugano. Be to pinigų galima tiesiog siųsti Tautos Fondo Atstovybės išdėtininkui p. J. Gilvydžiui, c. Rio Cuarto Nr. 3244, T. E. 21 - 8739. Capital.

Tenelieka nė vieno lietuvių neatlikusio savo patriotinės pareigos — remti Lietuvos vadavimo darbą. Būk geras savo tėvynei sūnus ir gausiai remk jos išlaisvinimo pastangas! Tautos Fondo Atstovybė Argentinoje

PARDUODAMAS ŽEMĖS SKLYPAS V. Alsina, Callao y B. Rivadavia 8.66x43.30 mts. Kreiptis: Cuenca 5050, Cap. Fed. T. E. 53 - 2752.

PARDUODAMAS

DIDELIS NAMAS

gražioje vietoje, Moreno mieste, netoli Av. San Miguel.

Kreiptis: Sra. Berta R. de Sabiño, Carlos Calvo 418, Buenos Aires. T. E. 30 - 5307

ATSIGAIVINIMO IR MAUDYMOŠI BASEINAS

„LIETUVA“

savininkai Stanislovas ir Albertas Vercinskai, „La Salada“ (už maudyklių parko) Nuvažiuoti: F.C. Belgrano, Colectivo 32, iš Pte. Alsina ir colectivos iš Liniers.

Atvykite su savo draugais maoniai praleisti laiką.

PARDUODU NAMĄ!

Viena kvadra nuo lietuviškos kolonijos OORDOBOJ. Keturi kambariai, dvi vonios įrengtos su šilto vandens ir visais patogumais.

Teirautis pas C. Dobkevičių, Av. Gral. Mitre 1258, Villa Parque Caseros

MIELAS „LAIKO“ SKAITYTOJAU, AR JAU UŽSIMOKĖJAI PRENUMERATĄ?

ALBERTO E. TIMINSKAS „COCHERIA“

AMBULANCIAS - SEPELIOS - CASAMIENTOS

Pasirūpina laidotuvėmis — veža ligonius — daro keliones į tolimesnes vietas — nuomuoja automobilius vestuvėms ir krikštynoms.

AV. PAVON 11070 T. E. 243 - 5654 Sucursal Temperley BALCARCE 510 F.C.N.G.R. Lomas de Zamora

NUOSAVYBIŲ ADMINISTRAVIMAS

JUANA DAILYDĖ, vedėja

SANTIAGO DEL ESTERO 286, p. 4, e. 4; T. E. 37-6435 Perka ir parduoda nežimtus namus. — Suteikia paskolas pagal namų, žemės ir statybų garantijas nuo 3 iki 15 metų už 9%.

* MOTERŲ GROŽIO SALONAS IR KIRPYKLA „HENRY“. Įvairiausių madų sukuriamas moderniausiomis priemonėmis, 20 metų praktika. Sav. Henrikas Lukaševičius: Leandro N. Alem, 818, Banfield

V. RAMANAUSKAS RADIO TECHNIKAS mokslus baigęs JAV-bėse. Dirba naujus ir taiso visokių rūšių radio aparatus. Duoda išsimokėjimui. POLA 289, Buenos Aires T. E. 64 - 4154

TEXTILBRAŽĖNAS Lietuvių audimo fabrikas. Tucuman 3718 Monte Chingolo 4 de Junio

Jaunosios ir kūmos pasisiūkit suknius (ajuar) pas Profesorę ONĄ BALNAITYTĘ, c. Manuel Esteves 1129. Dock Sud. SINGER SISTEMA

* „PENSION LITUANA“, sav. Juozas Palšis: Villa Rumipal, Córdoba, Dpto. Calamuchita. Prie žavingo kalnų ežero. (Lago Embalse). Lietuviški valgiai, mandagus patarnavimas.

* „LIETUVA“ Sav. V. Nalivaika. Dėl informacijų kreiptis: Turismo Agencia, Florida 165 (Galeria Güemes), escritorio 529, p. 5. T. E. 33 - 9584.

* ALF. DEGULIO ir K. PAULAUSKO Lietuviškas restoranas su lietuviškais valgiais yra Paseo Colón 449, Buenos Aires. Didelis valgių pasirinkimas, mandagus aptarnavimas. Aptarnauja patys šeiminkai.

* KIRPYKLA „OLGA“ — Pagaikis plaukų sušukavimas (karštas ir šaltas, atliekamas moderniomis mašinomis ir naujais metodais. Prilama mokinės — Olga Jasiulytė - Vitkauskienė, Wilde, Av. Gen. Cadorna 85.

Imprenta de „LAIKAS“ Mendoza 2280 * Avellaneda

FARMACIA "NENISKIS"
ANTONIA NENISKIS de GUTIERREZ
FARMACEUTICA
AV. SAN MARTIN 740
BURZACO
(Pdo. Ata. Brown)
30 metrų nuo Av. Espora, priešais col. San Vicente stotį.
KALBA LIETUVIŠKAI.

FOTO "REPORTER" — JŪSŲ PATARNAVIMUI.
Jei norite turėti geriausias sužieduotųjų, vestuvių, gimtadienių ir kitų švenčių foto nuotraukas, kreipkitės į FOTO „REPORTER“, kur fotografas profesionalus yra pasiruošęs Jums greitai ir gerai patarnauti. Visi foto darbai atliekami savoje laboratorijoje.
L. KANČAUSKO, FOTO „REPORTER“, c. Mendoza 2249, Avellaneda (prieš liet. bažnyčią).

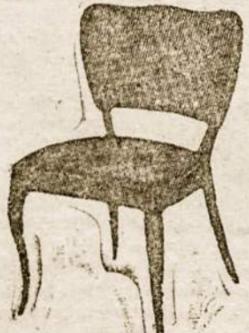
LIETUVOS PASIUNTINYBĖS Tel. 415591 Adr.: Rambla, Rep. de Chile 1606, Montevideo.

GIUZINIŲ IR UZUOLAIĐŲ DIRBTUVĖ-PARDUOTUVĖ
Parduodam medvilnė, vilnos įvairios drobės, valizoms užvalkalai, gultoms kėdės ir turkiškos lovos. Talsomos minkštos kėdės.
Kainos prieinamos
Išėdin. Antano Šalčiūno Juan B. Alberdi 925-31. T. N. 60-2784.

ELEKTRICISTAS
• PRECYZINĖ ELEKTROS TECHNIKA
REMONTUOJAMA:
• BALDYTUVAI - HELADEROS,
• RASOMOSIOS,
• SKAICIUOJAMOSIOS MAŠINOS ir
• VENTILIATORIAL
Mėnesinis mokeskis
DARBAS GARANTUOJAMAS
B. ASAKA
Dirbtuvė-taller: Butas: MEXICO 766 MEXICO 950
T. E. 38 - 2950

Casa MUSKETAS
Parduoda PLOKŠTELES, PIANINUS, AKORDEONUS, BANDEONUS TELEVISIOS APARATUS ISNUOMUOJAMA PIANINUS T. E. 50 - 5948 Sanabria 2790-92
• OPTIKAS V. RASIGNAS: Gral. Mariano Acha 876, Morón: Šešt. 13 — 17 val. ir sek. 13 — 16 val.
• MINKSTŲ KEDŽIŲ DIRBTUVĖ Sav. Mikellonis Cosquin 5565, Villa Lugano.

MIKSTŲ KEDŽIŲ FABRIKAS
GAMINAMOS ĮVAIRIŲ STILIŲ MINKSTOS IR STIPRIOS KĖDĖS.
ATLIEKAMI ĮVAIRŲS STALIAUS DARBAI.
Savininkas
Jonas Janušis
COCHABAMBA 1811-17 Villa Scasso T. E. 68 - 7208

GRĮŽO KUN. J. JAKAITIS, MIC

Beveik metus laiko išbuvęs Š. Amerikoje, grįžo atgal į Argentiją žinomas bažnyčių statytojas ir parapijų kūrėjas kun. J. Jakaitis, MIC. Kaip jau buvo anksčiau rašyta, kun. J. Jakaitis kartu su kun. dr. Pr. Brazlu buvo deleguoti Š. Amerikos Marijonų Provincijos Tarybos ir Generalinių Marijonų Kongregacijos sušaukimą Romoje, iš kur kun. J. Jakaitis vėl grįžo atgal į JAV valstybes. Ten aplankė savo įkurtas parapijas ir apžiūrėjo statytas bažnyčias bei įvairiose vietovėse pravedė eilę misijų.

Grįžęs apsigyvens Rosario šv. Kazimiero parapijoje, bet yra sumanęs ir naujus darbus, kuriems žadą paaukoti savo turimą patyrimą ir likusius gyvenimo metus. Linkime sekmes ir Dievo palaimos.

ATKURTAS TAUTOS FONDAS

Prieš keletą metų išrinkta, tuo laiku gyvai veikusi Tautos Fondo Taryba, vėlau dėl susidėjusių aplinkybių savo veiklą suspendavo.

Gyvenimo sąlygoms sunormalėjus, iškilio reikalas vėl atsteigti Tautos Fondo Tarybą.

Šiam tikslui ALOST prezidiumas šių metų sausio mėn. 11 d. buvo sukvietęs visus siūlytus kandidatus, dalyvaujant ALOST prezidiumo nariams ir mūsų atstovams, buvo išrinkta Tautos Fondo Taryba šios sudėties: pirmininkas — Ig. Padvalskis, sekret. — inž. L. Stašaitis ir išdėtininkas — J. Gilydis. Naujai išrinktoji taryba pasiryžusi parodyti didelę veiklą.

Ryšium su mūsų krašto 40 metų politinio apsisprendimo sukaktimi, turime ir mes, esą laisvame pasaulyje, parodyti kuo didžiausią veiklumą ir kovą dėl savo krašto laisvės.

Tautos Fondo lėšos surinktos iš lietuvių gyvenančių visame laisvame pasaulyje tarnauja krašto laisvinimo reikalams. Laiko ir kovos dėl savo krašto diktuojami privalome visi prisidėti prie šio fondo savo lėšomis.

Ta pačia proga įvyko ir ALOST prezidiumo pasitarimas Tautos šventės minėjimo reikalais. Esančios komisijos padarė pranešimus apie savo nuveiktus darbus ir buvo svarstomi nauji pasiūlymai, liečiant Tautos šventę.

Atsiradus galimybei numatyto žurnalistams ruošti priėmimo meninę programą parodyti per televiziją, prezidiumas pasiūlė tam reikalui kreiptis į pačias geriausias mūsų kolonijos pajėgas, kad šis meninis pasirodymas šios nepaprastos sukakties proga būtų atliktas atitinkamoje aukštumoje.

Taip pat pasinaudojant Tautos šventės proga vėl kreiptis į visas kompetentingas instancijas lietuvių aktualiais reikalais, tam tikslui buvo sudaryta memorandumo ir propagandos komisija iš p. agr. A. Šantaro ir p. Z. Juknevičiaus.

Gyvendami eilę metų Argentinoje, jau spėjome įsigyti nemažą draugų ir argentiniečių intelektualų tarpą, kurie kai kuriais atvejais nemažą jau yra mums patarnavę ir kiekviena proga pasiūlo savus patarnavimus.

Komisijos buvo paprašytos konkretizuoti savus darbus iki naujo Tarybos pilnatinio posėdžio, kuris įvyks š. m. sausio mėn. 25 d. 19 val. Aušros Vartų par. patalpose.

Balys Gokas gavo liūdną žinią iš Lietuvos, kad Kupiškio bažnyčioje, begiedodamas po gedulingų mišių „Liberia“, mirė jo brolis vargonininkas Albinas. Būdinga pažymėti, kad staigi mirtis išliko ištarus giesmės žodžius: „Išgelbėk mane, Viešpatie, nuo amžinosios mirties.“

KVARTETAS „AITVARAI“ VĖL PRADEJO DARBĄ

Po kiek laiko pertraukos ir vidutinio persiformavimo Vyrų Kvartetas „Aitvarai“ vėl pradėjo darbą, ruošdamasis aplankyti mūsų lietuviškąją koloniją Urugvajuje.

Per savo poilsio laiką sustiprėjęs kvartetas pasirodys savo pačiu didžiausiu pajėgumu mūsų broliškoje Montevideo kolonijoje, kur tikimasi pasirodys š. m. vasario 8 d., vienoje iš jų salių.

Šiam pasirodymui ruošiami nauji kaip mūsų taip ir kitataučių kompozitorų, bei senojo repertuaro gražiausieji kūriniai.

Kvarteto vadovas p. Vytautas Cibavičius pagilinęs dainavimo bei piano studijas pas žymius Buenos Aires muzikus su nauju energingumu vėl ėmėsi šios labai vertingos mūsų kolonijai veiklos. Lietuvių laudies ir moderniosios dainos populiarinimas mūsų pačių ir svetimtųjų tarpe yra vertinga reprezentacija mūsų tautinės dvasios bei lietuviškos kultūros laipsnio.

Kvarteto pasiekieji nuopelnai per kelerius metų veiklą yra nemaži — suruošta per penkiasdešimt koncertų ir aplankyta beveik visos tirčiausios lietuvių apgyventos vietovės Argentinoje, kaip Avellaneda, Hurlingham, Berisso, Rosario, Kordoba ir Buenos Aires, netik po vieną, bet po keliolika kartų, ir visur, kaip lietuvių taip ir kitataučių, buvo šilta ir palankiai sutiktas.

„Šis „Aitvarų“ naujas žygis aplankyti Urugvajaus lietuvių koloniją pradžiuo gins ne tik saviškius, bet ir kitataučius lietuviškos dainos mėgėjus.

Sekmės lietuviškos dainos reprezentantams!

Kun. J. Margis, šv. Kazimiero liet. par. klebonas Rosario mieste, įvairiais reikalais lankėsi Buenos Aires liet. kolonijoje. Kadangi kun. J. Margis čia išgyveno eilę metų, tai jo atvykimas, kaip lietuvių, taip ir vietinių gyventojų, yra mieliau laukiama. Tik patyrę žmonės apie jo atvykimą tuoj gausiai susirenka prašyti įvairiais reikalais juridinių patarimų ir kt. pagalbos.

Marija Šantarienė gavo liūdną žinią iš Lietuvos, kad tenai prieš keletą metų mirė jos tėvelis Pranas Širvyas.

Stanislovas Vilaišis, Teresės Kibickienės tėvas mirė Lietuvoje. Dėl susirašinėjimo sunkumų žinia apie mirtį Argentinoje esančius ortimuosius pasiekė pavėluotai.

V. Gurevičiaus namuose, San Andres, buvo surengta lietuviškos Kūčios, kuriose dalyvavo šeiminių giminės ir artimieji.

Juozo Nekrašio šelmoje buvo surengtas iškilmingas Naujųjų Metų sutikimas. Svečiai įdomią N. Metų programą sekė per naujai įsigytą p. Nekrašių televizijos aparatą.

Leonas Avuljis gavo iš Lietuvos liūdną žinią, kad ten mirė jo tėvelis Vincas Avulis.

Jonas Šimkevičius, geležies apmašinių fabrikantas, savo fabriko reikalams nusipirko naują „Chevrolet“ firmos sunkvežimį.

Juozas Bendorinas jau kuris laikas serga; jo ligą tiria ir gydo keletas gydytojų.

Karolina Liulienė šventės praleido sirgdama. Paskutiniu laiku sveikata pamažu gerėja.

Veronika Kuzmienė jau kuris laikas nesveikuoja ir gydosi sesers bei artimųjų priežiūroje.

GAUTA LAISKA IŠ LIETUVOS IR KT. KRASTŲ

Petroniui, V. Reivyčiui ir prof. D. Gruodžiui, A. Vidžiūnui.

NAUJI „LAIKO“ RĖMĖJAI

- (Neskaitant prenumeratų) \$ 10 — Kajetonas Kraujalis, 50 — Veronika Ziulienė, 50 — Juozas Dambrauskas, 50 — Juozas Nekrašas, 30 — Alfonsas Golokvoščius, 30 — Brunas Mikšis, 30 — Ignas Padvalskis, 20 — Juozas Lipnickas, 20 — Vincas Ratkus, 20 — Sofia Kuzelis, 20 — Jonas Kiaušas, 20 — Julius Stundžia, 20 — Adolfas Malkevičius, 20 — Stasys Katinas, 10 — T. Simanavičienė, 10 — K. Gričienė, 10 — Emilija Simanavičienė, 10 — Viktoras Kalina, 10 — Barbora Gričienė, 10 — V. Naruševičius, 10 — K. Gulbinas, 10 — U. Černius, 10 — A. Plukas, 10 — S. Kavaliauskienė, 10 — J. Šaballauskas, 5 — Teresė Kibickienė.

Visiems Rėmėjams ir užsimokėjusiems prenumeratą nuoširdžiai dėkoja „Laiko“ Administracija

AUKOS L. K. T. MUZĖJUI AVELLANEDOJE

Lietuvos Statutui įrkti ankojo: St. Rakauskas \$ 50, X. X. \$ 10

Zigmas Stasevičius iš Rosario padovanojo: 3 fotografijas — 1) 1925 m. Biržų Apskritis administracija, 2) Vysk. Pr. Karevičius teikia sutvirtinimo sakramentą Biržų bažnyčioje 1920 m. ir 3) Biržų gel. stoties atidarymo iškilmės, dalyvaujant tuometiniam Lietuvos Respublikos prezidentui dr. K. Griniui ir finansų ministru Galvanauskui.

Ankotojams maloniai dėkoja Muzėjaus Vadovybė

PADĖKA

P. Veglio rūpesčiu ir šiemet Aušros Vartų liet. parapijos bažnyčioje buvo skoningai įrengta Betliejaus prakartėlis inscenizacija. Už prakartėlės įrengimą p. Vegliui nuoširdžią padėką reiškia

Parapijos Klebonas

PADĖKA

„Argentinos Lietuvių Balso“ leidėjui p. Pranui Ožinskiui už paaukotas Dr. Basanavičiaus vardo Lietuvos Centro mažiesiems šokėjams lietuviškas knygas, Ansamblio šokėjų grupės vardu, nuoširdžiai dėkoju A. Mikėlionienė, vedėja.

ARGENT. LIET. BENDRUOMENĖS CENTRO VALDYBOS IR TARYBOS POSĖDIS

Įvyks vasario mėn. 23 d. 12 val. Aušros Vartų liet. par. patalpose. Posėdyje bus galutinai nustatyta Vykdomųjų organų rinkimų data ir tvarka.

ŠV. CECILIJOS CHORO

repeticijos, Vasario 16-tos pasiruošimo reikalui, vyks kiekvieną šeštadienį 18,30 val. Visus choristus prašoma repeticijose dalyvauti.

Choro Valdyba

NELAUKTOS ISLEISTUVĖS

Kalėdų išvakarėse, per Kūčias, netikėtai buvau pakviestas p. D. Develkių-Pipirų kun. K. Černiausko išleistuvai vakarienei. Į atsisveikinimo vakarienę susirinko virš 50 asmenų. Visi susirinkusieji dėkojo kun. Černiausko už jo nekartą padarytą įvairiuose reikaluose pagalbą ir apgalvestavo netekdami nuoširdaus ir nuolankaus dvasios vado. Tam tikra prasme kun. K. Černiauskas buvo tikras misijonierius — jis lankydavo visas lietuviškas šeimas ir nedarė skirtumo tarp tų, kurie daugiau ar mažiau meldžiasi. Atsilankęs šeimose jis mažiesiems sakydavo: „Vaikeliai, klausykite Dievulio“. Toks jo atsinešimas į žmones visiems labai patikdavo. Kunigo Kazimiero elgesiu visi buvome sužavėti ir labai apgalvestaujame jo netekimą. Visi jaučiame pasidarius nemažą spragą su kun. Černiausko išvykimu.

Vakarienės metu visi susirinkusieji linkėjo kun. K. Černiausko geros sėkmės ir pasisekimo naujoje darbo vietoje. Ilgiausių Metų! Svečias

Bruna Barauskienė sausio 21 d. išvyko vasaros poilsui į Rosario. Apsistojo pas p. Šimkūnienę, šv. Kazimiero liet. parapijoje. Išvykimo proga artimųjų tarpe buvo surengta jaukios išleistuvės.

Redaguoja: REDAKCINĖ KOMISIJA. — Rankraščiai taisomai Redakcijos nuožūra; nesnaudoti — grąžinami tik autoriams prašant. KAINA: Argentinoje metams \$ 50, pusm. \$ 27, vienas nr. \$ 2. Urugvajuje met. 6 ur. p. Kitur — met. 8 dol. Oro paštas met. 5 dol.

XI METAI — Nr. 207 23 DE ENERO

Argentinos Lietuvių Organizacijų ir Spaudos Taryba RUOŠIA 40 metų Lietuvos Nepriklausomybės paskelbimo MINĖJIMĄ.

- 1. — Šeštadienį, Vasario 15 d. 21 val. numatomas spaudos atstovų priėmimas Argentinos Laikraštinių S-gos patalpose. 2. — Vasario 16 Dienos iškilmės pradedamos pamaldomis SAN MARTIN AIKŠTĖJE 10,30 val. — Po pamaldų uždedamas Lietuvių kolonijos Argentinoje vardu vaikas prie San Martin paminklo.

Visos lietuviškos organizacijos prašomos šiose pamaldose dalyvauti su savomis vėliavomis ir tautiniais rūbais arba uniformomis. Šis lietuvių susibūrimas šios mūsų nepaprastos šventės proga bus filmuojamas. Pasirodykime jame kuo skaitlingiausiai. Ši filma bus rodoma visose lietuviškose kolonijose. Taip pat filmuos ir TV televizijos stoties pareigūnai, kurie mūsų tautinės šventės susibūrimo momentus perduos visai Argentinai ir kaimyninėms valstybėms.

3. — Minėjimo Aktas įvyks Dr. J. Basanavičiaus vardo Lietuvių Centro naujai statomuose rūmuose, c. Tabare 6950, Vila Lugano, Buenos Aires.

Programoje: Trumpa oficialioji dalis ir meninė programa, kurią atliks įvairūs meno vienetai.

Visus lietuvius ir organizacijas kviečiame kuo skaitlingiausiai šoje didingoje mūsų Tautnėje Šventėje dalyvauti. Parodykime svetimtaučiams savo patriotinį susipratimą ir kultūringumą. ALOST Prezidiumas

PUIKIAI PAVYKO NETIKĖTA ŠVENTĖ

Sausio 18 dieną p. Emilijos Čekanauskienės namuose Bernaly įvyko nenumatyta ir nerengta šventė (asalto) jos dukrelės Irenės gimtadieniui paminėti, kai netikėtai užgriuvo p. Irenės mokslo draugų ir draugų būrys, pagal argentiniečių paprotį su savomis vašininėmis gėrybėmis, pasveikinti ją su 19-tąja žydėjimo sukaktimi. Kaip tik šiemet Irenė baigė Quilmes komercinę gimnaziją ir anglų kalbos institutą, o kiek anksčiau ir šokių bei baletu studiją. Šios mokslo dalykus ji baigė geriausiųjų mokinių tarpe ir buvo apdovanojama įvairiomis dovanomis bei pasižymėjimo ženklais.

Ta pačia proga, jos švogeriš artillerijos kapitonas ir kariuomenės fechtavimo meistris Antonio Rodriguez visus šio pobūvio dalyvius pakvietė asado vakarienei, po kurios įvyko įvairiausių žaidimų rungtynės. Vėliau buvo sudainuota lietuvių ir argentiniečių dainų. Taip linksminantis ir skirstytis nebuvo noro. K.

PAJIEŠKOJIMAI

Pajieškomas Bronius Činopėnas, gyvenęs Argentinoje. Patį pajieškomas, arba apie jį žinantieji prašomi žinias suteikti Bialiui Gokui, Mendoza 2249, Avellaneda, arba „Laiko“ administracijai.

Pajieškojama Antanas ir Petras Bendoračiai, kilę iš Sarginių km., šilavoto vlsč., Marijampolės apskr. Pajieško Juozas Bendoraitis iš Kanados. Žinias pranešti Vincui Grigaičiui, Santa Fe 2710, Bs. Aires arba P. Gudelevičiui, „Laiko“ adm.

Zigmo Balkevičiaus, 1944 m. gyvenusio Kaune ir prie vokiečių okupacijos sėdėjusio kalėjime, pajieško jo brolis Juozas Balkevičius, gyvenęs c. Castañon 1337, Capital.

E. Valeckėnas, A. Sorokas villa. Iuganiečiai ir Fr. Vibrentas Tigre

salos, prie Rio Toro turi savo vasarnamius. Ten pat gražų vasarnamį turi ir Karolis Žukauskas, kurio sode šiemet gausiai užderėjo vaisiai. Dosnus savininkas savo derliumi pasidalino su Aušros Vartų par. gyventojais.

SANTA FE APSIVĖDĖ „VYČIŲ“ DRAUGJOS PIRMININKAS

Sausio 18 d. šv. Jono bažnyčioje įvyko iškilmingos jungtuvės Buenos Aires „Vyčių“ D-jos pirm. Juozas Deveikio su Adele Eida Jurgelionyte. Jaunųjų priesaką priėmė ir Moterystės sakramentą suteikė buvęs „Vyčių“ D-jos Dvasios Vadas ir dabartinis Rosario šv. Kazimiero par. klebonas kun. Juozas Margis, MIC.

Jaunavedžius prie altoriaus palydėjo Juozas Deveikis ir Dora Jurgelionytė de Miana. Iškilmingos vestuvių valšės įvyko jaunuosius tėvų namuose, Santa Fe mieste.

Iš Buenos Aires į vestuves buvo atvykę Deveikytė-Juknevičienė su sūnum ir jannojo tėvelis Juozas Deveikis.

Povestuvinei kelionei jaunieji išvyko į San Carlos de Bariloche. Prieš išvykdamį povestuvinei kelionei jaunieji aplankė Rosario lietuvių šv. Kazimiero bažnyčią, paprašyti Lietuvos Jaunimo Globėjo šv. Kazimiro globos ir užtarimo, pradedant naują gyvenimo kelią.

Jaunajai porai linkime gražaus ir saulėto ateišties gyvenimo, o taip pat ir ateištyje noliai dalyvauti savo draugijos kultūrinėi ir patriotinėi veikloje. J—c.

Jaunimo vasaros stovyklą

(Villa del Dique) MERGAITĖS ISVYKSTA SAUSIO 31 D. 17,45 ir 20,15 VAL. IŠ PLAZA MISERERE.

VYČIŲ DRAUGIJA

š. m. sausio 26 d. (sekmadienį) RENGIA

PIKNIKĄ - ESKURSIJĄ Į PUNTA LARA.

Išvykstama punktučiai 8 val. ryto iš Klubo patalpų, Brasil 835, Avellaneda.

Bilietai parduodami trečiadieniais ir penktadieniais 20 — 22 val., c. Brasil 835, Avellaneda ir kitu laiku bilietus galima įsigyti c. Paraguay 774, Avellaneda.

Visus tautiečius ir Klubu narius kviečiama pasinaudoti proga praleisti sekmadienį prie gražaus pajūrio. Numatoma įvairi pikniko programa: piñata, embolsado ir kt. komiškas ir populiarusis sportas.

Advertisement for a social event: 'Kun. Jono Jakaičio MIC grįžimui iš J. A. Valstybių ir SUSIPAŽINIMUI SU NAUJAI ATVYKUSIAIS KUNIGAIS — kun. M. Jodka MIC ir kun. A. Lubicku MIC rengiamas vasario 2 d., sekmadienį, 19,30 val. Lietuvių Salėje SUSIPAŽINIMO POBŪVIS (SU TRADICINEMIS VAIŠĖMIS) Programoje: Organizacijų sveikinimai — Meninė programa — Svečių žodis — Bendros dainos ir pasilinksminimas.